

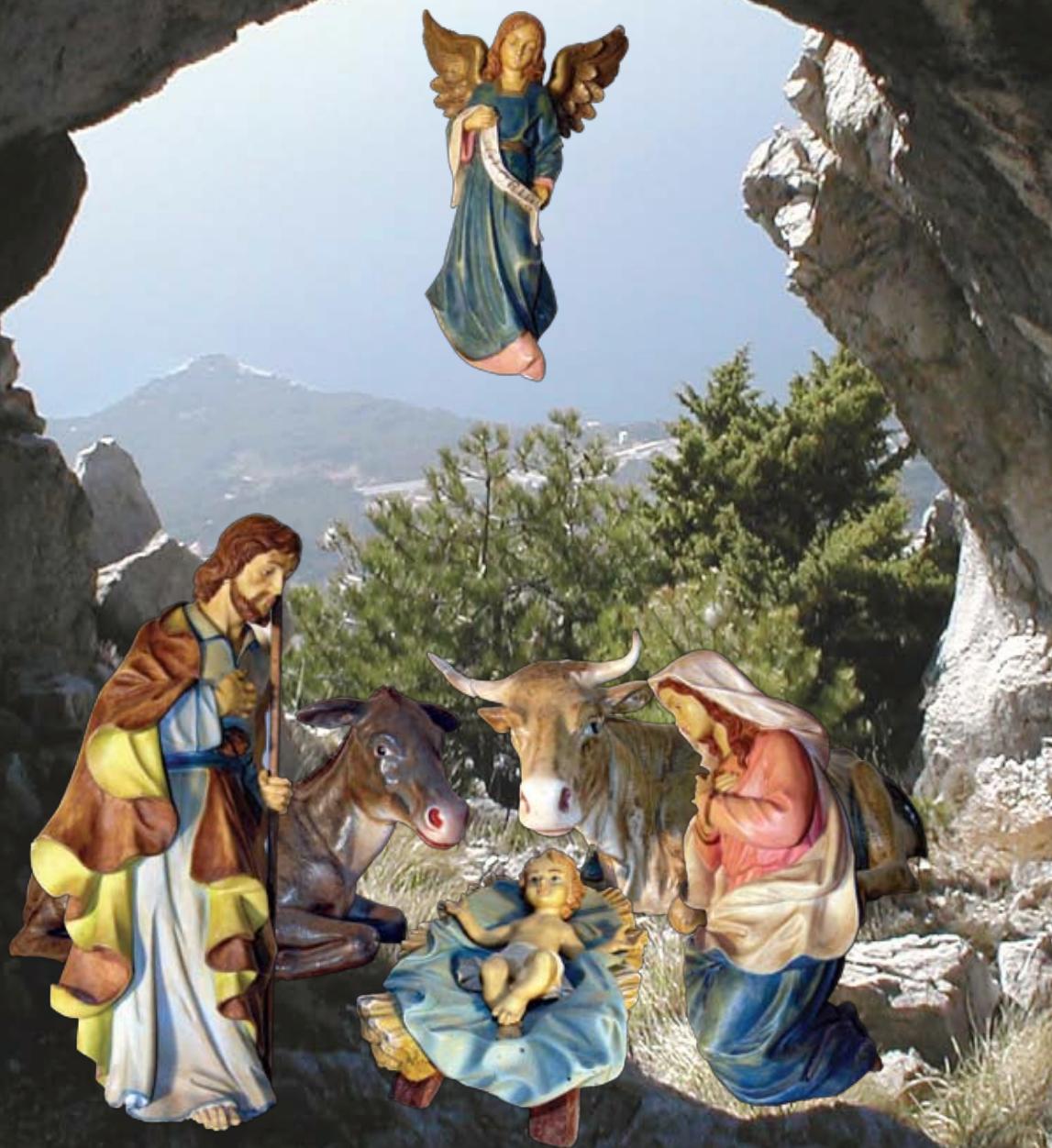
KAMEN ŽIVOTA

LIST ŽUPE SV. STJEPANA PRVOMUČENIKA
BRELA

GODINA 2.

PROSINAC, 2008.

BROJ 4

KAMEN ŽIVOTA

LIST ŽUPE
SV. STJEPANA PRVOMUČENIKA
BRELA

Utemeljitelj i nakladnik:
Župni ured sv. Stjepana Prvomučenika
Brela

Uredničko vijeće:
don Mate Škaričić
Vanja Sokol, prof.
Zdravko Pervan, prof.
Andrea Ursić, prof.
Viktor Puljak

Glavni urednik:
don Mate Škaričić

Zamjenik glavnog urednika:
Vanja Sokol, prof.

Lektori i korektori:
Vanja Sokol, prof., Zdravko Pervan, prof.

Naslovnicu osmislio:
Viktor Puljak

Likovni prilozi:
Nediljko Tomaš Dominik

Tehnička priprema:
Viktor Puljak

Tisak:
Jafraprint - Solin

Naklada 500 primjeraka
List izlazi povremeno

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

Kralj leži u jaslama ----- 3

BIOGRAFIJE SVETACA

Sveta Lucija ----- 4

BOŽIĆ

Vrijeme adventa ----- 6

Božićno razmišljanje ----- 7

Pozdrav novorođenom Isusu ----- 9

NAŠE MISLI

Božićna nada ----- 12

U iščekivanju ----- 14

Naš otac nas beskrajno voli ----- 16

Malome Božiću ----- 17

Tajna noći ----- 18

Svi smo mi željena djeca Božja ----- 19

Svim na zemlji ----- 20

Raduj se ----- 22

Božićna idila ----- 22

ŠTO KAŽU NAŠI NAJMLAĐI

Božji dodir ----- 23

Dodir s neba ----- 24

Radost uz jaslice ----- 25

Božićni ugodaj ----- 26

Smisao života----- 26

Dobri duh kruha ----- 27

Kruh je život ----- 27

Božić je blagdan mira ----- 28

Simboli Božića ----- 29

Prošlost ----- 30

Judska zloća ----- 31

POVIJEST I BAŠTINA BRELA

Crkva gospe od pobjede----- 32

DOGAĐAJI U ŽUPI

Svećenik kojega čemo se uvijek sjećati -

Dragi naš Don Marine ----- 36

Dobrodošlica novom župniku ----- 38

PRIČE BAKE NEDE ----- 42

IZ MOJIH MEMOARA

Crnokosa vila s Vruje----- 43

ČESTITKE I ZAHVALE

I porodi sina svoga ----- 45

PASTORALNI ŽIVOT ŽUPE ----- 48

BLAGDANSKI RASPORED ----- 51

MALO SMIJEHA I MUDROSTI----- 53

RIJEČ UREDNIŠTVA

KRALJ LEŽI U JASLAMA

Dragi župljani, ovo je moje prvo predstavljanje u našem župnom listu. Zato zazivam Božji blagoslov na sve Vas koji iz ljubavi prema Bogu i našim Brelima uzimate u ruke ovaj naš župni list.

Pozdravljam Vas radosna srca, jer ovaj najnoviji broj **Kamena života** izlazi pred Božić ljeta Gospodnjega 2008. Što znači: 2008 godina je od rođenja Isusa Krista sina Božjega. Mnogo je bilo slavnih ljudi čiji su životi uzimani kao polazište za računanje vremena. U pojedinim epohama bi ljudi po nekom velikanu određivali datume, te mijenjali kalendare, ali bi im postupno taj "velikan" postao premalo značajan, pa bi takvo računanje vremena izgubilo smisao. Pokušali bi sa slijedećim, dok i on ne bi izgubio značaj. Jedini među njima, koji s vremenom nije izgubio značaj, već dapače, stalno ga dobiva sve više jeste naš Gospodin Isus.

On, koga nazivamo Učiteljem i Gospodinom rodio se u čovjeku nedostojnim uvjetima, u nastambi za životinje, a ne ljudi. Bio je položen u jasle, a ne na krevetić. Dahom su ga grijali vol i magarac, a ne centralno grijanje. Bio je prikraćen za sitne udobnosti koje mi većinom posjedujemo i smatrano neophodnima. Ali oprez, prije nego se sažalimo nad Njegovim stanjem, sjetimo se: Nitko ne odlučuje gdje i od koga će se roditi. Nitko osim Njega. On jedini se je rodio gdje je sam odabrao i rodila ga je ona koju je sam odabrao. A kao Gospodar neba i zemlje odabrao je za sebe ono što je bilo najbolje: ljubav prečiste Djevice Marije i zaštitu odanog i pravednog zaručnika njezina Josipa.

Dragi župljani, dok slavimo ovogodišnje blagdane Božića i Nove godine mali Isus želi da od njega naučimo što je najvažnije. Ono što je on izabrao kao najveću vrijednost, jeste ono što će i nas najviše obradovati ovih blagdana, ako očistimo naše duše i dademo prostora Božanskom životu da u nama raste.

Pišem Vam ovo jer znam kako svi želimo nešto lijepo doživjeti ovih blagdana. A neprijatelj naše duše, sotona, sve čini kako bi nam to oteo. Događa se upravo ovih dana da ljudi dožive najbolnije uvrede i razočaranja od svojih bližnjih. Nemojmo zato gubiti pouzdanje u Boga! Ta to samo dokazuje kako postoji nevidljivo duhovno biće koje želi našu nesreću, i kako to biće postaje nervozno, jer vidi da je pobijedeno od djeteta rođenog u štali.

"Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom!" (2.Kor.5,20). Sa svetim Pavlom, čiju godinu upravo proslavlja Crkva, pozivam Vas na pomirenje s Bogom kako bismo spriječili djelovanje zloga među nama. "Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa." (2.Kor 6,2). Tako, u Božjoj milosti, proslavit ćemo ove blagdane u pravoj kršćanskoj radosti.

S ovim željama zazivam na sve vas Božji blagoslov.

Vaš župnik: Don Mate Škaričić

BIOGRAFIJE SVETACA

SVETA LUCIJA

Sveta Lucija slavi se 13. prosinca, u vremenu došašća. Kod nas je običaj da se na blagdan sv. Lucije sije pšenica koja je simbol života kod kršćana. Ta pšenica se onda na Badnjak koristi za ukrašavanje jaslica ili se u pšenicu stavi svijeća koja se pali za vrijeme blagdanskih objeda.

Također negdje je običaj da se prati i zapisuje vrijeme kroz 12 dana od Sv. Lucije do Božića. Pučka predaja kaže da će sljedeće godine u pojedinom mjesecu biti takvo vrijeme kakvo je u odgovarajući dan od sv. Lucije do Božića.

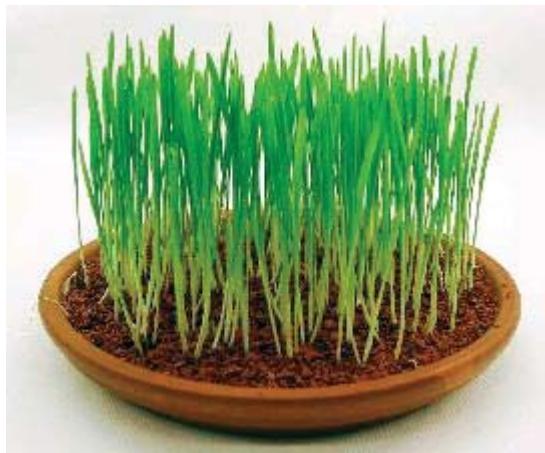
Sveta Lucija je kršćanska mučenica koja je zbog svoje vjere podnijela mučeništvo. Rođena je u četvrtom stoljeću u Siracusi na Siciliji u imućnoj obitelji. U to vrijeme Crkva je još uvijek bila u nemilosti rimskog

cara Dioklecijana. Dok je još bila djevojčica otac ju je obećao nekom bogatom mladiću za ženu. On je ubrzo umro, a majka joj se teško razboljela. Jednom je hodočastila grob mučenice Agate u Cataniji kako bi izmolila ozdravljenje za svoju majku. Tada joj se ukazala mučenica Agata i rekla joj da će majka ozdraviti zahvaljujući njezinoj vjeri, ali joj je i predvidjela vrlo skoru mučeničku smrt. Odmah po povratku u Siracusu otkazala je zaruke i podijelila svoje bogatstvo siromašnima. Uvrijeđeni zaručnik prijavio ju je vlastima s optužbom da je kršćanka. Takva optužba, po Dioklecijanovim zakonima koji je proganjao kršćane, bila je smrtno opasna. Zatvorili su je u tamnicu, mučili su je polijevajući je vrelom smolom i vrelim

uljem, ali svoju vjeru nije zatajila. Osudili su je na smrt odrubljivanjem glave. Prije toga uspjela je primiti Euharistiju i predvidjela je skoru Dioklecijanovu smrt kao i prestanak progona kršćana. Njezino predviđanje vrlo brzo se ostvarilo.

Kroz cijelu kršćansku povijest sveta Lucija štuje se kao višestruka zaštitnica – slijepih (tjelesno i duhovno), ratara, lađara, staklara, krojača, tkalaca, pisara, vratara i kovača. Prema predaji, sv. Luciji su izvadene oči i stavljene na tanjur, pa se ona smatra zaštitnicom očiju i vida.

Postoji mnoštvo legendi vezanih za svetu Luciju, a jedna od njih kaže kako je ona hodajući svjetom jednog dana došla na vrh "Brdo" na rubu sela Skitača i kada je vidjela prekrasan pogled sa koga se vidi čitavi Kvarnerski zaljev i Venecija u daljini, od milosti se rasplakala.

Kako su suze klizile s njezinog lica tako je u zemlji nastajao potok – izvor iz kojeg voda teče već stoljećima. On izvire iz jedne stijene i nikad ne presušuje, čak ni u vrijeme najjačih žega kada se temperatura na Skitači penje i do 40 stupnjeva. U cijelom tom kraju nema nigdje niti jednog izvora vode, osim tog malog izvora koji se nalazi na vrhu brda. I danas Skitača nema dotoka vode već je svaka kuća u povijesti obavezno gradila bunare gdje se za vrijeme kiša skupljala kišnica ili se voda morala dovoziti na Skitaču. Zbog toga je izvor koji izvire na vrhu brda fenomen koji je teško objasniti. Upravo zato ljudi vjeruju da se radi o suzama svete Lucije. Tijekom cijele povijesti, a i danas ljudi iz svih krajeva svijeta hodočaste na Skitaču kako bi u miru i dostojanstvu posjetili mjesto na kojem teku suze svete Lucije.

Kod nas sveta Lucija se osobito štuje u Dubrovniku, gdje ima oltar u crkvi svetog Vlaha. Štovanje je vjerojatno došlo iz Venecije gdje se nalaze relikvije svete Lucije.

Lucijino ime znači "svijetla". Sveta Lucija na neki način naviješta veliko svjetlo Božićne noći.

Ana Kristić

BOŽIĆ

VRIJEME ADVENTA

Božiću predhodi priprava. Crkvena priprava se zove advent ili došašće, a počinje prvom nedjeljom adventa. Nekoć su je posebno označavale mise zornice, danas sačuvane po selima. U naše vrijeme sve prisutniji znak adventa, koji ukazuje na Božić, postaje adventski vijenac, posebno u gradskim sredinama. I nekoć i danas u adventu vjernici pristupaju isповijedi i pričesti, da bi tako slavili blagdan Božića u punoj vjerničkoj opredijeljenosti. Vjernička priprava se ne može svesti samo na taj spomenSKI sadržaj pa advent predstavlja crkvenu pripravu koja želi upraviti vjernike samoprosudbi vlastitog života i djelovanja u svjetlu kršćanskog morala. Kao neposredni znak dostatne pripravljenosti na proslavu Božića traži i osobit čin pokore, pristup sakramentu pomirenja ili isповijedi. Upravo po adventskoj isповijedi i božićnoj pričesti Božić ima značenje obnove i novog zaleta u vjerničkom životu.

Božićnu pripravu narodno nazivlje izričito usmjeruje Božiću nazivajući dane sv. Katarine, Bezgrešnog začeća ili sv. Lucije prvo čelo Božića tako da božićni krug zimskih narodnih običaja započinje s vremenom adventa, a završava sa Svjećenicom i danom sv. Blaža. Počimanje tog božićnog kruga dijelom odstupa od početka vremena crkvene priprave za Božić, jer se u nekim hrvatskim krajevima spomenutim danima počimanja mogu pribrojiti i dani sv. Barbare i sv. Nikole, također bogati narodnim običajima.

Adventski vijenac
Plete se od zimzelenog lišća ili grančica. Tako je pleten da nema početka ni kraja pa označuje Boga koji je vječan. U vijenac su usađene četiri svijeće; one označuju četiri godišnja doba, odnosno četiri razdjelnice u ljudskoj povijesti: stvaranje, utjelovljenje, otkupljenje i svršetak, a ne samo četiri adventske nedjelje. Prve nedjelje se pali prva

svijeća i tako redom da do Božića gore sve četiri.

Danas ćemo adventskih vijenaca naći u crkvama, ali i u kućama i stanovima.

Naravno, u kućama on je poziv na obiteljsku molitvu.

Adventski je vijenac danas prihvatile gradska sredina, ali mu prijeti da preraste u ukras, a izgubi simboličnost i snagu poziva na božićnu pripravu.

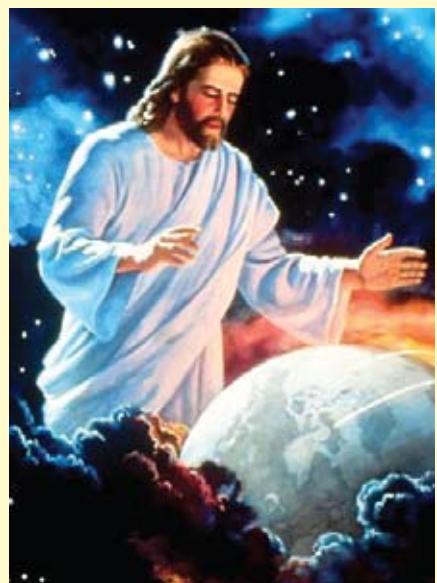
(pripremila: Marija Tomaš)

BOŽIĆNO RAZMIŠLJANJE

Božićno, pomalo užurbano, u nekima čak grozničavo raspoloženje zahvaća kršćane na svim stranama svijeta. Nije to čudno, Isus se rodio svima i svi su pozvani slaviti; netko radi običaja i navike, netko zato što mu je od vjere ostao još jedino Božić, pa će sebi i drugima pokazati da nije ateist i da vjera u njemu nije umrla. Rijetki će Božić slaviti kao blagdan Božjeg utjelovljenja u svijet koji muče brojni problemi. U taj svijet Bog se spustio malen, u jaslice, da bi ljudima, pastirima i mudracima obogatio razum i srce, pamet i osjećaje. Anđeli su ga o prvom Božiću navijestili riječima: "Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj..." Neki kažu da nam je Bog poslao onoga koji nam je bio najpotrebniji. Da smo najviše trebali novaca, vjerojatno bi nam poslao bogataša

ili ekonomistu; da nam je bio najpotrebniji napredak, poslao bi nam znanstvenika ili izumitelja; da smo trebali znanja, poslao bi nam mudraca i genijalca. No, grješni smo i zlom zarobljeni ljudi, pa nam je Bog poslao Spasitelja, Otkupitelja. Grijeh je uzrok svim našim nevoljama, početak nemira u čovjeku, među ljudima, među narodima i kulturnama. Stoga je čovjekovo spasenje u biti spasenje od grijeha, a Bog mu to spasenje daruje po svome Sinu Isusu Kristu. U Isusu je Bog svijetu i crkvi, velikoj lađi koja plovi vjekovima, ugradio sidro. Bure će i dalje bjesnjeti, valovi će zapljuškivati lađu, no neće je više beznadnu i bespomoćnu bacati po nemirnoj pučini, jer ona ima sidro koje će je čvrsto držati dok se nemiri povijesnih događaja ne stišaju. Božić je, dakle, blagdan novoga početka što ga Bog nudi ljudima. Ponovno započeti u Kristu i s Kristom, duboka je svijest Crkve i svih kršćana. Hoće li ta svijest porasti i u svijetu, posebno u nama kršćanima? Hoće li naš svijet, koji neprestano udara o stijene vlastitih granica, krvari izranjen mržnjom, nepovjerenjem, neprijateljstvima i sukobima, konačno prihvatići Božju milosrdnu ponudu, ili će, uporno slijedeći vlastitu samodostatnost, i dalje plutati uvjeren da je spasenje u znanosti ili nekim drugim ponudama u koje se pouzdaje. Dolazak Sina Božjega u naš svijet, otvara

nam nove vidike i spoznaje u ovima teškim vremenima, na silu nametnutih raznolikih globalizacija od raznih liberalnih grupacija, da shvatimo jednom i zauvijek, da je jedan jedini Oslovac na kojega se možemo osloniti, da ne izgubimo dušu i srce, svoje ljudsko dostojanstvo i svoj kršćanski identitet, a to je Isus Krist, jedini naš Spasitelj. Zato nam se ovaj Božić 2008., kao i svaki drugi Božić, nudi kao novi početak da prihvatimo Isusa, da Ga udomimo u svoj život, u svoju savjest i u svoje srce, da bismo se mogli oduprijeti svakoj globalizaciji koja poništava naše dostojanstvo i naš ponos što smo Kristovi. Kao što se Sin Božji, u svoj svojoj poniznosti spustio malen k nama, rodivši se u jaslama, tako i mi, budimo maleni i ponizni, da bismo mogli svojim kršćanskim životom privlačili sve one s kojima živimo, k neiscrpnom izvoru, koji se zove Isus Krist. Jedino tako možemo dati svoj osobni doprinos duhovnoj obnovi svijeta, osobito naših obitelji, domovine i našega naroda.

Felix

POZDRAV NOVOROĐENOM ISUSU

SIROMAH:

Gladan sam, Kriste.
Prljav i poderan.
I nemam ništa.
I već mi je dosta.
I dođe mi često, da ti,
Zbog tvojih ljiljana poljskih,
Ljepših od Salamona,
I ptica nebeskih koje
Niti siju, niti žanju,
Saspem sve u lice.
Jer ja nisam ljiljan poljski,
Niti ptica nebeska.
Gladan sam, prljav i poderan,
I nemam ništa.
Pa ipak, večeras te želim
Mrvicama svoje gladi nahraniti,
Sjajem svoje bijede
Ogrnut tvoju zimu
I siromaštvo sebe
Darivat tvoje rođenje.
A tvoje uzdarje je to
Štoada cvjetam i ja.
Ljepši sam od Salomona.

BOGATAŠ:

Isuse,
Oprosti ali žurim.
Možda, drugi put,
Ali sada zaista...
Znaš kako je.
Svijet je globalno selo
I treba biti brz,
Uvijek na licu mesta,
U tijeku,
Burze, informacije, tečajne liste,
Akcije, dionice,
Ulaganja, uvoz, izvoz, profit...
Treba sve to znati, moći,
Imati snage, dragi moj.
Svijet počiva na leđima jakih.
E da, znaš, super ti je ono
o devi i bogatašu,
zbilja duhovito,
samo više ne funkcioniра.
A što ćeš, takvo je vrijeme.
A vrijeme je novac.
Zato i žurim da ugrabim vrijeme.
Čuj, još nešto,
Ako uhvatiš vremena,
Molim te, rodi se i za mene.

VOJNIK:

Gospodine, rat je!
A ja sam vojnik!
Ja imam pušku, Gospodine.
I pucam. Na one s druge strane.
I oni na mene pucaju!
Jer je rat, Gospodine.
Gospodine, moj je posao težak,
Krvav i slabo plaćen.
Od svega, na kraju,
Zaradiš tek metak,
A s takvom je plaćom
teško živjeti.
Gospodine,
Danas su svima puna usta mira,
A ja predobro poznam rat,
Da bih tek tako mogao
Govoriti o miru.
Ja ne znam moliti, Gospodine.
Ja izvršavam naređenja.
Ali večeras samo jedno želim:
Jedan metak manje,
Barem jedan metak manje,
Gospodine.

NARKOMAN:

Znaš li ti, Isuse,
Da smo ti i ja slični ?!
Tebi su proboli ruke i noge,
Visio si na križu,
I onda umro.
Moje su ruke također izbodene,
Ja visim o koncu,
I uskoro ću umrijeti.
Ti si dragovoljno umro,
A i ja, zapravo,
To dragovoljno radim.
Ti si umro za druge,
A ja umirem ni za koga.
Ti si svojom smrću
donio vječni život,
a ja svojim životom
imam vječnu smrt.
Ti si uskrsnuo,
A ja...
Možemo li ispočetka, Isuse?
Ti si se rodio.
I ja bih s tobom,
Isuse.

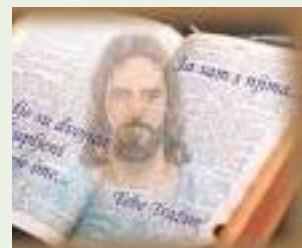
POLITIČAR:

Gospodine Isuse Kriste!
Na dan kad slavimo tvoj
rođendan,
Mi se moramo podsjetiti
Na sve ono
što stoji iza nas.
Na naš prijeđeni put,
Da bi sve ono što nam stoji
Ispred nas bilo jasnije.
Svekoliki problemi svijeta,
Glad, rat, ljudska prava,
Pravde i nepravde,
Uvijek su bili,
S naše strane,
Vrlo brzo locirani,
I u središtu naše zabrinutosti.
I uopće, mi smo
stalno vrlo zabrinuti.
A upravo zbog te
Naše stalne zabrinutosti,
Boljatik čovječanstva
Je neupitan.
Stoga, s ovog mjesta,
Obećavam,
Da ćemo i nadalje,
Nastojati biti zabrinuti,
I da ćemo
Našim mudrim
Političkim djelovanjem
Nastojati vlast,
Koju imamo, i očuvati.
Gospodine Isuse Kriste,
Na dan kada slavimo tvoj rođendan,
Učini da mogu vladati sobom i drugima.

VJERNIK:

Isuse Kriste,
Evo i mene.
Mene sigurno poznaš.
Ja sam dio tvoga stada.
Ja sam kršćanin.
Ja sam katolik.
Ja idem u crkvu. Često.
Ja sjedim u prvom redu.
Ja lijepo pjevam i
Znam sve molitve.
Ja ispunjavam svoje kršćanske
Dužnosti i obveze.
Ja vjerujem.
Ja jako vjerujem u tebe
Isuse Kriste.
Ja sam jako dobar katolik,
Ja sam jako dobar čovjek.
Ja sam strašno dobar...
Ja sam strašno...
Ja sam...
Ja sam licemjer, Isuse.
Isuse, učini da
U meni umre «ja»,
Pa da se rodiš TI!

BOŽIĆNA NADA

Bližio se Božić i zimski praznici. Svi su bili radosni osim jednog dječaka. Bio je drugačiji od ostalih. Zadnjih nekoliko dana u školi sve više se udaljavao od druge djece. Svi su pričali o darovima koje će dobiti, o kolačima, putovanjima... Njegovi roditelji bili su siromašni, i dječak je već zamišljao kako će izgledati povratak s praznika. Svi

će prepričavati događaje s praznika, pokazivati darove koje su dobili, fotografije sa skijanja... jedino on neće imati što pokazati i pričati. Krenuvši kući bio je ljut na svijet oko sebe. Razmišljaо je o ratu zbog kojeg su njegovi roditelji morali napustiti bogati dom i o teškom životu njegove obitelji u novoj sredini, neprihvaćanju, nepovjerenju i nedostatku ljubavi prema ljudima koji pate. Razmišljajući tako, zastao je pred crkvom i odlučio je ući. Prvo što je ugledao bio je veliki adventski vijenac. Primjetio je kako svijeće slabašno gore. Zatvorio je oči i čuo glas: „**Ja sam Mir**. Nitko ne može sačuvati moje svjetlo. Mislim da ću se ugasiti“. Iznenaden glasom, dječak brzo otvori oči i ugleda plamen prve svijeće kako se gasi. Ponovno zatvori oči i čuje novi glas: „**Ja sam Povjerenje**. Ja se najbrže gubim tako da nema smisla da dalje gorim“. Kad je otvorio oči ugleda drugu svijeću kako se gasi. Pomalo razočaran, dječak opet zatvori oči. Treći glas progovori: „**Ja sam Ljubav**. Ljudi me ignoriraju i ne shvaćaju koliko sam važna. Zaborave čak voljeti i one koji su im najbliži“. Otvorivši oči, utvrdi da se i treća svijeća ugasila. Razočaran, dječak se okrene i podje prema izlazu. Dok je hodao, čuo je novi glas: „Hej, ne gubi nadu“. Zastao je, okrenuo se natrag i video je da još jedna svijeća gori. Zatvori oči i čuje glas: „Ne boj se. Dok ja gorim, sve svijeće možemo opet upaliti. **Ja sam Nada**“. Otvorio je oči, i video da Nada još gori. Uzeo je Nadu i upalio ostale svijeće: Mir,

Povjerenje i Ljubav. Dječak se uputio kući, u želji da otkrije svoju Nadu koja će u njemu upaliti mir, povjerenje i ljubav. Prošlo je nekoliko dana, a dječak je još uvijek čekao svoju nadu. Odlučio je opet prošetati do crkve. Crkva je bila puna ljudi, a svećenik je nešto pričao. U daljini je ugledao jaslice i malo dijete kako se smješka. Čuo je riječi svećenika koji je pričao o Isusovom rođenju u štalici, o njegovoj žrtvi za sve ljude. Posebno su ga se dojmile završne riječi svećenika „**Na Božić smo pozvani prepoznati Dijete Isusa u svoj djeci svijeta**“. Pomislio je kako će valjda i njega netko prepoznati. Poslije mise ostao je pred jaslicama. Činilo mu se kao da se dijete Isus njemu smije i govori: „**Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti**“. Znao je, pronašao je svoju Nadu. Bio je radostan jer je otkrio pravi smisao Božića. Znao je i što će pričati u školi kad prođu praznici. Pričat će kako je dobio najljepši dar, maleno dijete Isusa koji se rodio za spasenje svih ljudi.

Petar Pervan

U IŠČEKIVANJU

Već je starozavjetni mudrac znao da postoji vrijeme radošči i vrijeme žalosti, vrijeme rađanja i vrijeme umiranja, vrijeme gradnje i vrijeme rušenja...

I nama je tako potrebno vrijeme za osjećaj vlastite grješnosti i potrebe pomirenja s našim Bogom na što nas upozorava vrijeme Korizme. Nakon toga dolazi Uskrs koji ispunjava naša srca srećom postojanja novog života – pobjedom nad smrću. Advent je vrijeme našeg iščekivanja, našeg čeznuća za Bogom. To je vrijeme

u kome želimo osjetiti djetinju bezbrižnost, vrijeme nježnih osjećaja kad se svi poželimo vratiti u djetinjstvo i biti sretni, nevini i bezbrižni kao mala djeca. Želimo takvi dočekati Božić koji nam se čini kao čarolija, bez obzira na bespomoćnost Djeteta koje se rađa u siromaštvu, bijedi, oskudici, odbačeno.. Zapalit ćemo prvu svijeću, drugu, treću... Gori li to nešto u našem srcu? Kako se pripremamo za Božić? Hoće li bar jedna od tih svijeća prijeći u Svetlo. Napekli smo deset vrsta kolača, pun lonac sarmi je u pripremi, francuska salata je već gotova, razmišljamo kakvo pečenje će biti najprikladnije, „božićni“ ukrasi vise na sve strane, jaslice su tu, nema dvojbe, kuglice blješte s bora, pa i to je božićni ugodaj, zar ne? A onda „šoping“ groznica, darovi, darovi, darovi... Okvir i samo okvir? A što ako je to sve? I je li to sve? Tražimo li mi u ovom vremenu iščekivanja Sliku, ono što okvir uokviruje? Bez Slike i najljepši okvir je prazan, ništavan. Je li nam sporedno zamijenilo bitno? Da, bitno se često pretvara u folklor, ispražnjuje nas od smisla, a čovjek u žurbi pripreme za Božić ne prepoznae Onoga koji u sebi nosi sve što mu je potrebno. I tako prolazi često Riječ Božja pokraj ljudske zauzetosti, zatvorenosti; umora, pridavanja važnosti nevažnom ili manje važnom. Bože, jesmo li te istjerali iz naših domova, je li komoditet preuzeo pola čovječanstva, vidi li te itko u ovoj strci koja vlada? Čovjek se počeo samo sebično baviti samim sobom, visoko je digao glavu i ne pristaje na prolaznost, grčevito želi produžiti mladost i život, razbacuje se skupim „božićnim“ darovima, a ne vidi da može darovati nešto što ga ništa ne košta. Koliko li košta podijeliti radost ili tugu s nekim? Koliko je teško uputiti riječ utjehe ili ohrabrenja? Zar jedan osmijeh pričinjava veliki napor? Zar je teško našu uzdignutu glavu spustiti prema dolje, prignuti se, pogledati oko sebe... Ne trebamo

hodati daleko da bismo Ga sreli, jer on stanuje u srcu mome, srcu moga bližnjega koga sam možda prezreo, zaboravio, ostavio... I onda će svaki naš dan biti ispunjen, u iščekivanju... Uz budljivost našega života je upravo u tome što ne znamo što će biti sutra pa nas to ponekad uznemiruje, ali Bog ima pravo voditi nas tamo gdje on smjera i planira. Zato neka u Betlehemskoj štalici započne put rađanja Božanske riječi u našem srcu, pa da s prvom upaljenom adventskom svijećom ojačamo vjeru da je ljubav jača od mržnje, nada od beznada, poštovanje od prezira... Naš život ima smisla, onda kada možemo obogaćivati i ljubavlju darivati druge. Budimo veliki i spustimo se na koljena pred jaslicama, jer Isus treba naše raširene ruke i otvoreno srce da u tom susretu osjetimo dodir Neba. Tada, Advent može započeti kad odlučimo zapaliti prvu svijeću u tami svoga srca. Onda je put drugoj svijeći obasjan, pa trećoj, pa četvrtoj... A poruka je i danas, nakon toliko godina jasna: „***Ja, Svijetlo, došao sam na svijet da nijedan koji u mene vjeruje ne nestane u tami***“.

Rašeljka

NAŠ OTAC NAS BESKRAJNO VOLI

„Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša...“

Da, Bog nas je stvorio na svoju sliku i priliku. Udhahnuo nam je život, iako je znao kakav ćemo svijet stvoriti. On nas je stvorio iz ljubavi, a ne iz potrebe, dao nam je dušu na posudbu i savjest preko koje nam progovara kada je duša ugrožena. Dao nam je um i time nas je stavio iznad svih živih stvorova ovog svijeta. Cijeli svijet je stvoren za nas da ga koristimo, no mi ga od prvog dana uništavamo i ne poštujemo, ponašamo se kao da nas negdje drugdje čeka drugi svijet kad ovog dokrajčimo. Zemlja nam nije bila dovoljna pa smo se prebacili na uništavanje nebeskog svoda.

Unatoč tome, Otac nas i dalje voli.

„....Kajin skoči na brata Abela te ga ubi.“

Ljudi vole nanositi zlo jedni drugima, tako je od samog početka pa sve do naših dana i vjerojatno će tako ostati do kraja svijeta. Na svijetu nije bilo jednog jedinog dana bez rata. Ljudi misle da mogu kontrolirati rat, no on uništava sve svoje sudionike. Ratne rane zahvaćaju buduće naraštaje, ali postoji nuda da će zacijeliti sve dok postoje ljudi u čijem srcu ima više ljubavi od mržnje. Platon je napisao da su samo mrtvi vidjeli kraj rata.

Cilj svakog rata je profit. Milijuni ljudi su izgubili svoj život, ostali bez obitelji, bez doma... Žrtve rata su izgubile vlastiti život, no sudionici rata možda izgube i vlastitu dušu.

Pored svega toga, Otac nas i dalje voli.

Izmislili smo komunizam, fašizam i nacizam.

No, Otac nas i dalje voli.

Ljudi stalno gledaju na sebe i vlastitu korist. Zbog nje bi lagali, varali, krali, ubijali... U toj strci za dobitkom zaboravljamo na prave vrijednosti u životu. Na ljubav, poštovanje, čast... Zaboravljamo na svoje bližnje. Želimo na svemu zaraditi i u svom pohodu za profitom uništavamo sve pa i jedni druge. Tek kada je kasno shvatimo što smo imali i izgubili.

Mi želimo puna toga, ali se ne želimo žrtvovati da bismo to i dobili. Prava žrtva nije ono što gubimo, već ono što time dobivamo.

No, Otac nas i dalje voli.

Sve na ovome svijetu je izgubilo svoju vrijednost. To možemo zahvaliti sebi i nezasitnoj pohlepi. Ono što je Bog stvorio mi uništavamo, uključujući i sebe. Sve Njegove zapovijedi i zakone smo prekršili, to nam nije bilo dosta pa smo donijeli vlastite zakone koje kršimo.

No, Otac nas i dalje voli.

Mi oduvijek živimo u svijetu u kojem je lakše srušiti nego graditi, no velika je utjeha što oduvijek postoje pojedinci koji grade. Oni su dokaz Božje prisutnosti u nama. Kažu da nas je Bog stavio malo iznad zvijeri i malo ispod andela, te nam dao mogućnost izbora.

No, bez obzira koju stranu izaberemo On će nas i dalje voljeti.

Duje Medic

MALOME BOŽIĆU

Noćas ču biti ptica od srebrnih krila tkana
i rositi biserje na snijegom zavijane pute
zapalit ču svjetlost zvijezda na nebeskom svodu
prosuti pregršt zraka ljubavi
u tvoje blagoslovljene skute.

A ti ćeš šutjeti noćas k'o uvijek kad te tražim
hoću li u toj šutnji tvoj govor prepoznati moći...?
Jer srebrnom stazom od snijega
po neugaženu putu
znam da će razbiti tišinu
i u moje srce snagom vječne riječi doći.

Zato ču biti ptica od srebra satkana
što se iz bjeline snijega rađa i kuca na tvoja vrata
u kljunu od vatre tebi ču donijeti noćas srce
koje će plamtjeti sjajem od čistog zlata.

Roza Brkušić - Hrvoslava

Tajna Noći

Blažena **Noć** kad se rodio,
Noć neizvjesnosti kad bježi u Egipat,
Velika **Noć** kad objavljuje svoju Tajnu,
Getsemanska **Noć** kad je na rubu sloma,
Izdajnička **Noć** kad ga odvode uz toljage i mačeve.
Noć tjeskobe kad umire na Križu.
On – Svetlo svijeta
Dolazi u svitanje Novoga dana
Nepriznat
Nezapažen
Bez dočeka
Stoljećima iščekivan
Razoružava, privlači, okuplja.
Sin Božji – dolazi kao dijete
Dijete – kao poruka, kao znak, kao izazov silama smrti
Dijete – kao nositelj nade
U **Noći** koja će promijeniti tijek svijeta
Dolazi u našu **Noć** kao najsjajnija zvijezda
Budi nas iz mrtvila
Kuca na vrata našega srca
S raširenih ruku Djeteta rasipa se rosa milosti
Jesmo li u opasnosti previdjeti ili prespavati Njegov dolazak
Hoćemo li ga pustiti u naše srce?
Ovo je **Noć** koja nas može promijeniti.
Noć, obasjana Svjetлом
Noć u kojoj nije dopušteno uzmicanje
Ovo je **Noć** u kojoj najglasnije zbori
Onaj koji ne može prozboriti ni riječ – iz jaslica
Ali zato mijenja tijek svijeta
Podsjeća nas da možemo biti
I dobri i plemeniti i nesebični
Baš kao djeca.
Njegove ispružene ruke istovremeno daju i traže:
„**Slijedite me**“
Ne postoje riječi koje mogu izraziti tajnu ove **Noći**.

Rašeljka

SVI SMO MI ŽELJENA DJECA BOŽJA

Povijest ljudskog roda je pokazala da svi ne mislimo tako.

Na početku, imali smo sve, sve dok se veo pohlepe nije nadvio nad rajem kada je Adam zagrizao grijeh. Uzevši jabuku uništio je ugovor s Bogom i prihvatio, kako je on to mislio, bolju, sotonsku ponudu. Od samih početaka najvažniji smo bili sami sebi, tko mari za posljedice, ako ćemo imati bilo kakve koristi od toga. Oduvijek nam je zabranjeno voće bilo najdraže. Tako nam je Adam ostavio gorak okus koji isperemo krštenjem, ali koliko je oceana potrebno da isperu naše grijeha?

Božja smo stvorenja, slobodna i s jednakim pravima, a onda smo mi počeli izmišljati zakone za krvoproljeće. Koristili smo Božje ime kao parolu za ratove, ubijali smo u ime Boga, uništavali smo sve što je On stvorio. Premda manje nego prije, još uvijek smatramo ljude druge boje kože manje vrijednima. Što nam boja predstavlja, da smo tako nisko pali kad cijenimo ljude po boji? Mislimo li stvarno da raznim fakultetima postajemo bolji ljudi, da se to uči? Da nam titula na poslu daje pravo da glumimo Boga?

Kada bismo imali priliku dobiti sve ono što je imao Adam prije nego je sagriješio, bismo li i mi napravili istu pogrešku, bi li i naša ruka posegnula za jabukom? Da li bismo onda priznali jačinu pohlepe ili bacili krivnju na Evu ili pak na zmiju? Nije vrag u zmijskoj koži toliko opasan kao vuk u ovčijoj koži, kao čovjek koji glumi Boga. Najlakše nam je kao Pilat oprati ruke od svega, a najteže odgovarati za vlastite postupke. Zašto smo vođeni pohlepom, nikada zadovoljni onim što imamo?

Moglo nam je biti savršeno, imali smo raj u rukama a mi smo ga odbacili jer smo željeli biti iznad svega, veći od Onoga koji je stvorio nas i sve oko nas. Koliko će nam još vremena trebati da shvatimo da smo svi Božja stvorenja, svi bez obzira na boju kože, nacionalnost i razne titule, da je svačiji život jednako vrijedan. Hoćemo li ikada naučiti?

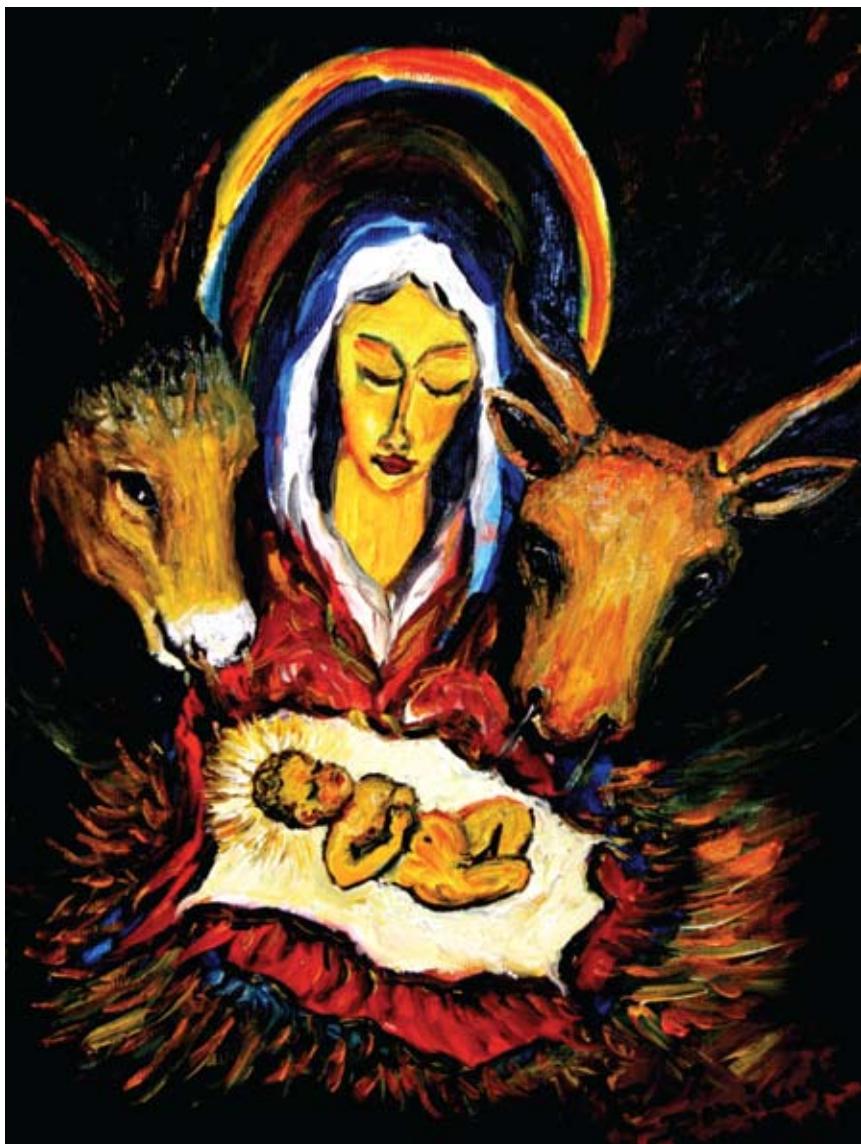
Marija Tomaš

„SVIM NA ZEMLJI MIR VESELJE“

Cijeli se svijet spremi obilježiti Gospodinov dolazak. Premda bismo trebali neprestano kroz život spremati se i biti pripravni za susret s Njime, sada u vrijeme došašća činimo to intenzivnije, pripravljamo i poravnavamo put Gospodinu. Današnji je svijet, zarobljen i okovan novcem, profitom i potrošačkom groznicom u potrazi za istinskim vođom i mirotvorcem. Živimo u vremenu prividne Božje odsutnosti, protjerivanja Boga i Isusa s javne pozornice ovoga svijeta, vremenu ratova, rasula, gubilišta, koncentracijskih logora, gladnih i obespravljenih, vremenu prognanih, posrnulih, zalutalih i ojađenih. Živimo u vremenu kad je stara, napirlitana kurtizana Europa, ogreza u vlastitom potrošačkom materijalizmu odbacila Boga i Isusa i iz vlastitog Ustava izbacila odredbu o kršćanskim korijenima europske civilizacije. U tome je slijepo slijedi i Hrvatska, vođena podaničkim i poltronskim mentalitetom ljudi koji je vode prema nejasnim i imaginarnim ciljevima. I da bismo svi osjetili prihvaćenost, smiraj, nadu i duboki istinski mir potrebno je da svi svjedočimo poput apostola koji su navijestili i donijeli svijetu živodajnu Božju Riječ u osobi Isusa Krista. On nam poručuje: „**Bdijte i molite da ne padnete u napast, iskušenje**“. Biti budan i probuđen isto je što i biti osviješten, prosvijetljen, imati svjetlost života, biti u domaćaju Isusove osobe i njome zračiti i zahvaćati ljude. On je istinski Mir i Mirotvorac kojega trebamo tražiti i slijediti. Trebamo biti osviješteni i prosvijetljeni Njegovim Mirom. Uistinu, mir na našem planetu nije činjenično stanje. On je cilj za kojim treba žuditi, dobro koje je ostvarivo, koje nam je zadato. Papa se neprestano zalaže za kulturu mira te stalno ističe koje su odrednice na putu prema njemu, a glavna je u Ivanovu Otkrivenju: „**Bog je cilj, on je Mir**“. O ugroženosti mira danas na našem planetu svjedoči i činjenica da jedna svjetska velesila odvaja iz godišnjeg proračuna za naoružanje preko četiristo milijardi dolara, a cijeli svijet oko tisuću milijardi, odnosno bilijun dolara. Na sve strane zvecka se oružjem i udara u ratne bubenjeve. Čini se da je mir svakodnevno sve dalje od nas. Je li čovjek i čovječanstvo zaboravio na Mir koji se pojavio na betlehemskim poljanama i na zemlji se pojavio da proslavi Boga? Bez Boga nema mira među ljudima. Tek kad čovjek zahvali i pokloni se Bogu spustit će se na zemlju Božji i mesijanski mir. I na rastanku sa svojima Isus će reći: „**Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ne kao što ga daje svijet**“ (Iv. 14,27). Mirovna nastojanja imaju izgleda i jamstvo uspjeha samo ako se računa s Bogom i ako se Bog ne isključi iz promišljanja i konačnih ciljeva. Prema Božjim zakonima razvidno je da je svaki čovjek Božji stvor, što znači da smo djeca Božja, drugim riječima brat ili sestra jedni drugima. Iz toga proizlazi da moj bližnji nije protivnik i rival kojega treba uništiti ili poraziti nego brat i sestra. Iz toga se rađa ljubav i mir među ljudima. Gospodinova je volja – čovječanstvo kao Božja obitelj koja se okuplja oko Isusa snagom Božjega Duha, snagom Isusova utjelovljenja, od Betlehema za cijelu vječnost. On postaje Emanuel, Bog s nama, Mirotvorac i Mironosac. Njegov mir nije nedostižni ideal. On je postao osobom u Isusu Kristu. Mir je došao među nas jer je Krist istodobno i Bog i čovjek. On je mostograditelj

preko koga stupamo u vječnost i stoga svi smo pozvani raditi na promicanju mira jer smo ovlašteni od Gospodina. Taj mir je ovisan o nama samima i našem srcu koje je izvor svega i pozitivnog i negativnog u svijetu. Za kulturu sveopćeg mira nužna je čistoća srca. Bog nam nudi dijete Isusa – u jaslama – da se u njemu ogledamo. Da se u Isusovu liku i liku vidimo i prepoznamo. I da pred jaslama i naš vapaj bude: „**Gospodine Isuse Kriste: Suoblji srce moje srcu svojemu**“. Budemo li tako molili, budimo uvjereni da će se početi mijenjati svijet u nama i oko nas. I bit ćemo ne samo mirozborci, nego istinski mirotvorci, ljudi Božića.

Zdravko Pervan, prof.

RADUJ SE...

Raduj se dušo moja i onda kada je teško
jer Bog je u tebi, on sjaji u tvome oku
duh njegov blista u hramu tvoga srca
On put je tvoj i zraka za zvijezdu visoku...

Za zvijezdu visoku što tvojim nebom treperi
i stazom te vodi mirom srca čista
plamteći k'o nekad snagom povjerenja
da srce tvoje ljubi samo Krista...

da srce tvoje ljubi samo Krista
što se patnik rodi u napuštenoj štali
komu poklon dadoše siroti pastiri
i u dušam' svojim prvi stanak mali...

Prvi stanak mali darivam mu i ja
u svojemu srcu ove svete noći
darivam mu sebe na skromnomete pragu
vjerujući ponizno da će htjeti doći.

Roza Brkušić - Hrvoslava

BOŽIĆNA IDILA

U mojoj kući vjetrovi pjevaju
pjesme s visova
skladne i čudne
vilinske i visinske.
Uhu drage i snu ugodne
tonove duboke i visoke
časak fijuču, pa zaviju, pa urliču,
pa pište, zvižde i šište.
Moji vjetrovi lijepi
uhu su mome dragi i sneni
i buri i zimi vjerni.

Dominik

ŠTO KAŽU NAŠI NAJMLAĐI

BOŽJI DODIR

Bliže nam se božićni blagdani. To su dani kada svi osjećaju Božji dodir s neba. U dušu i srce nam ulazi harmonija i veselje. Ja se veoma promijenim kada nam se bliže ti sveti dani. Preplave me topli, nježni i radosni osjećaji. Tada mi se čini da mogu promijeniti cijeli svijet. Darežljiva sam i velikodušna. Osjećam da mi je srce preveliko i da se sve više povećava te će u njega stati cijeli svemir. Za vrijeme blagdana u svijetu nema svađe, rata ni sukoba. To je vrijeme kada su svi zajedno i slave Božić. Ponekad, kad prolazim parkom i vidim dječicu kako se drže za ručice i šeću s roditeljima, uhvati me blaga nostalgija, jer znam da ljudi više neće osjećati dodir s neba kad prođu blagdani. A kad u izlogu neke trgovine vidim božićne materijalne stvari, nestane sva sreća i veselje. Jer, samo je važno da Djed Mraz nosi darove. Prije nekoliko dana, upitala sam rođaka što zna o Božiću. Odgovorio mi je: «Pa, to je kada mi Djed Mraz nosi velike darove!». Zar je samo to važno? Gdje je

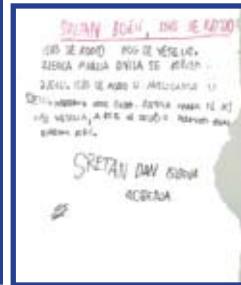
nestao mali Isus u jaslama, njegovo rođenje i spasenje? Darovi, samo su oni važni. Kad sam dobro razmisnila, rođaku sam ispričala sve što znam o Božiću. Pogledala sam ga i vidjela da me razumije. On nije ni shvatio da mi je darovao najljepši dar, duhovni dar. Ja ne znam kakve veze Djed Mraz ima s malim Isusom. Sve je postalo komercijalna zarada. Božić bi se trebao zvati «Komercijalni Božić». Prije je bilo važno držati se za ruke i pjevati najljepše blagdanske pjesme. Ljudi se čak natječu tko će potrošiti više na neke besmislene darove. Sve se treba promijeniti. Dodir s neba se više čak i ne osjeća i jednog skorog dana više se i neće osjećati. Čak se više i nećeći u crkvu, kititi bor niti se moliti. Nešto se drastično mora promijeniti. Ljudi

trebaju vidjeti i osjećati blagdansko svjetlo i Božji dodir s neba.

Ja svaki blagdan provedem u krugu obitelji pjevajući pjesme i moleći se malom Isusu u crkvi.

NADAM SE DA ĆE NEKE LJUDE PROMIJENITI MOJA RIMA I ZATO ŽELIM SRETAN BOŽIĆ SVIMA!

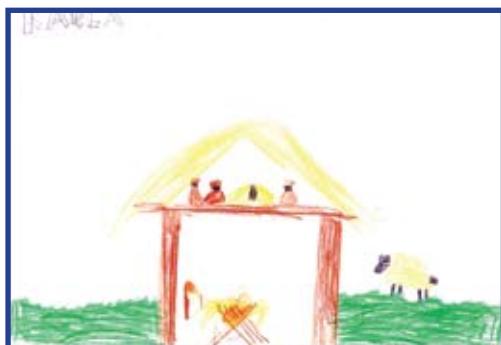
Marija Zelić
VIII. razred

DODIR S NEBA

Tijekom godine, ljudima su dani letjeli. Treptaj oka bio je dovoljan da sunce ode. Sve kao da nas je vodilo do ovog doba godine, predbožićnog vremena. Ljudi u srcu počinju osjećati nešto što je bilo skriveno. Kao da nas je preplavio plimni val ljubavi. Bog je dotaknuo naše srce i ispunio ga ljubavlju. To se vidi u zagrljajima, poljupcima i lijepim riječima. Kad pogledam ljudima u oči, vidim sjaj najljepše zvijezde. Svi mi prenosimo ljubav i to nas usrećuje. Osjećamo Božić. Dan prije Božića obitelji se okupljaju. Tada svi zahvaljujemo Bogu što nas je okupio i dao nam sreću koju nitko ne može izmjeriti. Na sam Božić naša ljubav je važnija od hrane i darova. Isus se rodio u štalici i bio je sretan. Poručio nam je da materijalne stvari ne čine čovjeka sretnim. To se danas najbolje vidi na roditeljima koji uživaju gledajući svoju djecu kako se vesele. To je dodir s neba za koji svi živimo.

Marina Bekavac, VIII. razred

RADOST UZ JASLICE

Dan nakon Božića moja obitelj redovito je posjećivala našeg dragog fra Aleksandra Ribičića koji je vodio službu u Zaostrogu. Išli bismo s velikom radošću, jer ćemo ponovno biti s njim. Jednom prigodom kada smo stigli u Zaostrog pronašli smo ga u crkvi, gdje je već počeo propovijedati o Mariji koja je na magarcu s Josipom dojahala u grad Betlehem, gdje je u jednoj štalici na slamici, položila svog sina Isusa Krista. Nakon mise fra Aleksandar nam je pokazao svoje jaslice koje su bile njegovih ruku djelo. Ja sam bio oduševljen, ne znam kako da vam objasnim svoje tadašnje osjećaje. To je bilo nešto veliko, nevjerljivo, prekrasno... Jednostavno sam se tome divio. Htio sam sve proučiti, ući u jaslice kod malog Isusa, ali se jednostavno nisam usudio, strah je bio jači od mene. Nakon nekog vremena hrabrost sam skupio, kao da ju je vila donijela. Ušao sam i sjeo kraj malog Isusa između Marije i Josipa. Tog me je trenutka obavila toplina s radošću kao da me je netko svojim toplim srcem primio u svoj dom. Tog trenutka sam se osjećao kao da lebdim, kao da me netko nosi. Taj se osjećaj ne može opisati, to se mora doživjeti, te ću osjećaje do kraja svog života pamtit i duboko će mi u srcu stajati zahvaljujući mom dragom fra Aleksandru koji je napravio tako velike jaslice da sam ja iznutra mogao ući, kraj malog Isusa sjediti i taj osjećaj doživjeti.

Mario Akmadžić VIII razred

Božićni ugodaj

Najljepši period kroz godinu je vrijeme došašća, pripreme i milosrđa. Mi se pripremamo duhovno da bismo mogli pripraviti staze malom Isusu da uđe u naša srca. Dočekujemo rođenje našeg Spasitelja s velikom radošću, zbog toga u znak naše sreće kitimo bor, pravimo jaslice. Sve to u krugu naše obitelji u našem toploj domu. Osjeća se miris cimeta, miris kolača, čuje se vesela pjesma uz toplo ognjište, zajedničko druženje i molitva. Božić je vrijeme zajedništva ljubavi i radosti. Vrijeme

kad čista srca dočekujemo rođenje malog Isusa. Tu su i skromni darovi kojima se veselimo mi djeca, ali najvažnije od svega je neizmjerna sreća koju osjećamo u svom srcu. Svi bismo bili sretni kad bi se radost Božića dijelila svaki dan.

Petra Klarić
VIII. razred

SMISAO ŽIVOTA

Život je jedna od najvećih zagonetki svijeta, od malih nogu pitam se koja je naša uloga na ovom planetu. Postavljam pitanja i sebi i drugima. Tko smo mi? Što je život? Zašto smo mi odabrani za život, da budemo ljudi? Nitko ne zna. Nitko ne može shvatiti tu pojavu. Koliko god se trudili, jednostavno ne možemo složiti sve dijelove ove zagonetne slagalice. Kad dođemo u određenu dob, pitamo se kuda krenuti? Kojim putem ići? Mladi su često zbumjeni, misle da će pogriješiti, odabratи krivi put zbog kojeg će njihov život izgubiti smisao. Strahuju da će razočarati bližnje – roditelje, prijatelje, čak i Boga. Zbog pritisaka i želje da udovolje drugima, čine ono što ne žele, od čega su bježali cijeli život, i pogriješe. Upadaju u probleme suočeni s drugima i sami sa sobom. Misle i nadaju se da su postupili ispravno, no grdno grijše. Rijeka života teče, ne staje, za nju ne postoji prava riječ, prava prigoda, nezaustavljiva je u svom cilju. Teče i teče, a naši životi su samo male kapi koje se čine tako sitne i nevažne, no svaka kap je dio bez koje nije ista. Moramo znati da je svaki život iznimno dragocjen, poseban na svoj način. Ne smijemo popustiti, predati se slabostima i pasti u zaborav.

Jedno je sigurno, trebamo slijediti svoje srce i Boga, jedino ćemo na taj način izvršiti svoj cilj i svom životu dati smisao.

Ivana Filipović, VIII. razred
Kamen života

KRUH JE ŽIVOT

Kruh – riječ pod kojom mnogi ljudi podrazumijevaju nešto uobičajeno i svakodnevno, za mene ima potpuno drugačije značenje.

Bez kruha ne bi bilo života i zbog toga ga trebamo cijeniti više od zlata. Mnogi ga imaju u izobilju ali ga bacaju ne misleći kako na drugom kraju svijeta netko umire od gladi. Nisu svjesni da bi upravo ta bačena korica kruha spasila nečiji život.

Kruh možemo naći u mnogim oblicima: pogača, bijeli ili kukuruzni, no meni je ipak najdraži onaj koji peče moja mama. U njemu ima nešto posebno, mislim da je u njemu umiješena ljubav i zato mi je drag. Volim promatrati to malo blago dok u pećnici poprima zlatnu boju , ali još mi je draži omamljujući miris koji se zavuče u svaki kutak mojega doma.

Misljam da bi baš ovih dana, kad je kruh glavna tema u našem društvu, svi mi trebali razmisiliti o njegovoj važnosti i o tome što zapravo svakome od nas znači kruh. Ja sam svoj zaključak donijela – kruh je bogatstvo koje povezuje ljudе.

Melani Ivanac, VIII. razred

DOBRI DUH KRUHA

Koliko je kruh dragocjen i važan, vjerojatno najbolje zna mnoštvo gladnih ljudi diljem svijeta. Svi mi, koji ga jedemo nekoliko puta dnevno, nismo dovoljno svjesni toga te nam je jednostavno nezamislivo živjeti bez kruha. Imati kruha za objedom, naša je svakodnevica pa se mnogo žalimo za prepunim stolom ako je danas na njemu ona vrsta kruha koju baš i ne volimo. Voljela bih da ljudi zahvaljuju za taj Božji dar, ne samo jedan dan u godini, na Dan kruha, već svaki dan, prije svakog jela. Vjerujem da bi tada bilo više sretnih ljudi na ovome svijetu. Zato, budimo dobri kao kruh, srca velika i otvorena, jer mrvice s našeg stola mogle bi spasiti i usrećiti bar jedan ljudski život. A to je mnogo.

Petra Tomaš, VI. razred

BOŽIĆ JE BLAGDAN MIRA

Badnji je dan. Braća, sestre i ja kitimo bor, a mama i tata su u pripremama za božićni ručak. Braću i sestre sam ostavila da prave jaslice, a ja sam s prijateljicama otišla van bacati petarde. Cijelo mjesto se ovilo strašnom bukom i vikom. Neki ljudi su se ljutili na nas jer smo im bacali petarde

pred vrata. Pala je noć, a mi smo još uvijek stvarali buku u susjedstvu, iako me mama zvala da dođem kući. Navečer smo svi zajedno krenuli u crkvu na polnoćku, a ja sam u džep stavila dvije petarde. U crkvi je bilo lijepo i svečano, a mi djeca smo istrčali

pucati petarde. Kad smo došli kući, sva ushićena sam govorila kako je dobar ovaj Božić, jer sam se napucala petardi. Mama se okrenula prema meni i rekla: "Božić je blagdan mira i skromnosti a ne buke i rasipnosti!". Zastidjela sam se jer sam se sjetila koliko smo buke i nereda cijelo poslijepodne napravili. Odlučila sam više nikada na Božić ne bacati petarde.

Marija Akmadžić, IV. razred

SIMBOLI BOŽIĆA

Jaslice su jedan od najpopularnijih kršćanskih običaja u svim zemljama. Razvile su se kao oblik umjetnosti, kao simbol Kristova rođenja. Najraniji prizori su se pojavili u IV. stoljeću. Bili su to prizori isklesani na kamenim kovčezima, naslikani na zidovima rimske katakombi. No, naš dragi sv. Franjo Asiški oživio je cijeli prizor iz jaslica u peći nedaleko od talijanskog grada Graccija, 1223. godine. Njegov primjer proširio se po franjevačkim crkvama a poslije i u svim ostalim crkvama. U jaslicama se spominju tri mudraca: Gašpar, Melkior i Baltazar, koji su došli uz pomoć zvijezde Repatice do Betlehema, pokloniti se novorođenom Isusu i darovati mu tamjan, zlato i smirnu. Štalica je simbol bijede i skromnosti. Isus, ulazeći u naš život i preuzimajući našu sudbinu, ulazi u bijedu i nevolju ovoga svijeta. Bog dolazi bez pokazivanja časti i slave i nastani se među nama. Osim Josipa, Marije i Isusa, u štalici postoje dvije životinje: magarac i vol. Po Bibliji, magarac je nosio blaženu Djevicu Mariju s Isusom u utrobi do štalice, a vol ga je svojim dahom grijao. Osim jaslica, simboli Božića su adventski vijenac sa četiri svijeće koje nam prikazuju četiri nedjelje do Božića, i božićna jelka, odnosno bor koji je simbol spasiteljeva dolaska.

Mario Akmadžić, VIII. razred

PROŠLOST

Dikad u samoći sidin sama
navire mi stara rana.
Dikad mi dođe vrime vratit
i bol i muku skratit.
Da bar moremo stare rane
i grijе izbrisat
i da moremo bez tereta slobodno disat.
Grija je puno a vrimena malo,
da nam je bar više vrimena dalo.
E, da je vreme vratit
i svoje voljene povratit.
Da bar moremo loša sićanja izbrisat
i da moremo slobodno disat.
Da izbrišemo otrov iz naši života,
da se rišimo svi oni griota,
da ne ponavljamo stare grijе
i da nemamo dušu koja vrije.
Vrime je dragocina stvar,
vrime je najveći dar.
Sve što brzo prođe
i starost nam brzo dođe.
E, da je vreme vratit lako
ima bi život sritan svako.

Marija Zelić, VIII. razred

JUDSKA ZLOĆA

Di se sakrit od judske zloće
iza sedan gora i planina ne,
naći će me, o oče
Da se sakrijen na osamjeni otok okružen moren,
ne, naći će me i stradat ču još gore
Svi judi su jubomorni, zli, oholi,
svi žele da tvoj život ide prema doli
Di da se sakrijen od judske zloće
naći će me ohola zloća, o oče
Tad se sitin da se sakrijen iza svoje dobrote
možda me onda zloća liši svoje grozote
Nije mi pomogla dobrota moja
o, uvatila me grozota i to koja
Važno je zloći da si niži od drugi judi
tada je zloća sritna i tada ti slobodu nudi
Judska zloća je danas privelika
i neuništiva je poput čelika
Bog mi pomaže da pobidin tu zloću
i pobedit ču je, o, oću!

Marija Zelić, VIII. razred

POVIJEST I BAŠTINA MJESTA

CRKVA GOSPE OD POBJEDE

Crkva Gospe od pobjede se nalazi u Solinama. To je zavjetna crkva sagrađena u znak zahvalnosti za veliku pobjedu kršćanske vojske nad stoljetnim neprijateljem, 1715.god. kod Sinja. Te je godine zavladao silno veselje povodom oslobođenja svih hrvatskih zemalja od turskog zuluma. Svi su bili uvjereni da je pobjeda izvojavana po zagovoru Blažene Djevice Marije. Makarski biskup Nikola Bjanković, tu je crkvu nazvao Gospa od pobjede. U jednom dokumentu župskog arhiva stoji naziv «Gospa Slavodobića».

Crkvena lađa je duga 10 metara, a široka 6 metara. Pokrajne kapele su dimenzija 2,75 x 4,40 metara, tako da s pokrajnjim kapelama širina crkve iznosi 11,50 m. Na istočnom kraku crkve je zvonik s tupim krovom koji leži na osam stupova. Crkva ima tlocrt u obliku križa. Niša svetišta, gdje je oltar s okruglom apsidom, izvana je duga 2,20 m. S unutarnje strane apsida je pravokutna.

Za ovu crkvu, biskup Bjanković je isposlovaod od dužda misno ruho, dva zvona i sveto posuđe. 1728. god. je isposlovaod i privilegirani oltar.

Crkveni pod je ponovno popločan 1888.god i tada je pred oltarom postavljena ploča na kojoj piše da je tu «utroba S. B. Nikole Bjankovića». Biskup Bjanković je po običaju onoga vremena bio balzamiran i tijelo mu je pokopano u crkvi sv. Marka u Makarskoj.

Pobjeda nad Turcima kod Sinja je izvojavana na blagdan Velike Gospe (15. kolovoza), a taj blagdan se svečano slavio u crkvi sv. Nikole. Kako nema blagdana «Gospe od pobjede», glavna svečanost u toj crkvi je na blagdan Gospe od Karmela. Stoga narod, kasniji dokumenti i šematizmi zovu ovu crkvu Gospa od Karmela.

U početku je crkva bila vlasništvo filipina., redovnika oratorijanaca, koje je 1575. godine, osnovao sv. Filip Neri (1515.-1595.). Neko je vrijeme uz crkvu bilo glagoljaško sjemenište, a od 1939. godine crkva pripada župi Brela i župnik je u njoj slavio misu samo na blagdan Gospe od Karmela. Od 1963. god. govori se u njoj sv. misa svake nedjelje i blagdana.

1969. god. je župa htjela tu crkvu produžiti te je upućena molba

Regionalnom zavodu za zaštitu spomenika kulture u Splitu. Molba je bila odbijena s obrazloženjem: «Ne može se prihvatiti zahtjev župskog ureda Donjih Brela za produženje barokne crkve Gospe od pobjede u Solinama. Ta crkva sagrađena na početku 18. stoljeća predstavlja vrijedan spomenik barokne arhitekture toga kraja. Zatraženo produženje glavnog broda od četiri metra bitno bi izmijenilo spomeničku vrijednost i cjelovitost crkve.»

Prije tridesetak godina, na crkvi je otučena žbuka s vanjskih crkvenih zidova i fugirano kamenje. Time je crkva dobila novi, mnogo ljepši izgled.

OBNOVA CRKVE

Prije 3 godine, započeta je obnova crkve. Obnova je započeta pod strogim nadzorom stručnih djelatnika iz Ministarstva za zaštitu spomenika i kulturne baštine. Pokretač obnove je bilo Župsko vijeće na čelu s don Marinom Barišićem, tadašnjim župnikom. Krov koji se grana na dvije vode je bio u ruševnom stanju na taj način da su padale kupe s njega i borovina je rasla na pojedinim dijelovima. Krov je temeljito obnovljen i postavljen je novi pokrov.

Nakon krova, obnovljen je i zvonik. Na zvoniku su neki stari kameni stupovi zamijenjeni novima. Nosive drvene grede na kojima su visila zvona, zamijenjene su novima jer su stare bile u trulom stanju i nisu bile statički sigurne za nošenje zvona. Kompletna drvena konstrukcija krovišta je zamijenjena novom te je na taj način postavljen i novi pokrov.

Obnova krovišta je iziskivala i osvremenjivanje mehanizacije pogona zvona. Postavljeni su novi uređaji za pokretanje zvona. Oba zvona su restaurirana i stavljena u pogon.

Obnovljena je i vanjska fasada crkve. Otučena je stara cementna fuga sa svih pročelja crkve. Kamen na crkvi je dobro ispjescaren i uklonjeni su betonski rubnici sa prizemnog dijela zidova. Zidovi su fugirani novom fugom visoko kvalitetnog bijelog cementa.

U zimu 2007./2008. je pod nadzorom restauratora obnovljena crkva i iznutra.

Prije same obnove provedena su detaljna istraživanja uređenja crkve kroz povijest. Crkva je prvobitno imala zidove oslikane uzorcima crvene boje kakvi su se nalazili u nekim starim kućama u starim Solinama. Godinama je bojana u kombinaciji plave i žute boje. Nakon toga, oltarska niša je bila prekrivena ružičastom bojom. U novije vrijeme je prevladavala bijela boja

Konzervatori su odredili stroge mjere uređenja. Obnovu crkve je vodila vrsna konzervatorica Anita Gamulin. Svaki potez se strogo nadgledao. Radove na obnovi crkve su izvodili sami mještani, koje je predvodio Ivo Sokol.

Kada je početo s radovima, utvrđeno je da neke podne kamene ploče ne leže kako treba, te je odlučeno njihovo dizanje i ponovno postavljanje. Prilikom dizanja jedne od njih, uočena je tvrda podloga, dok su ostale ležale na samoj zemlji. Nakon toga, podignute su i neke druge oko te ploče te je otkriven grob za koji se nije znalo da postoji. Čim je to otkriveno, došli su arheolozi iz Splita te su naredili da se podignu sve kamene ploče koje su prekrivale pod. Kada je cijeli pod bio podignut utvrđeno je da je u crkvi samo jedan grob. U grobu su pronađeni ostaci triju odraslih osoba. Pretpostavlja se da su to tijela filipina koji su prije boravili na tom području i u čijem je posjedu bila i sama crkva. Nakon tih zapažanja, ploče su vraćene pravilnim postavljanjem.

Trup crkve i pokrajne kapele su obojani jednom od nijansi bijele boje. Niša svetišta je obojana zlatno žutom bojom. Zidni detalji su obojani crvenom bojom, a svod je oslikan cvjetovima i leptirima. Tim prikazom je približen barokni stil iz čijeg vremena datira sama crkva.

Predviđena je i obnova samog oltara. Oltar je zadnji put obnovljen 14.X.1952., a obnovio ga je breljanski drvodenjac Ivan Tomaš. Ovog puta oltar nije restauriran zbog nedovoljnih sredstava za taj pothvat. Predviđa se i restauracija Gospine slike koja se nalazi u zapadnoj kapelici. Restauriran je luster koji se nalazi ispred samog oltara. Sakristija je fizički odvojena od ostatka crkve jer tako nalažu liturgijska pravila.

Postavljene su i nove elektro instalacije, nova rasvjetna tijela i novi prozori. Ostakljena je i rozeta koja se nalazi iznad ulaznih vrata u samu crkvu. Na samom početku obnove, planiralo se vesti klimatizaciju crkve. Klimatizacija je uključivala sustave grijanja i hlađenja, nažalost to nije bilo moguće ostvariti.

Ovom obnovom je crkva poprimila sasvim nov izgled. Do konačne obnove je potrebno restauriranje oltara i uređenje crkvenog dvorišta.

Nada Marušić

DOGAĐAJI U ŽUPI

SVEĆENIK KOJEGA ĆEMO SE UVIJEK SJEĆATI

U kolovozu 2002. godine je u našu župu stigao novi svećenik. Bio je to naš don Marin Barišić. Mnogi su mislili da će se teško prilagoditi toj promjeni, ali su se prevarili. Svi smo ga zavoljeli, napose mi mladi i djeca. Uvukao nam se pod kožu, a da toga ni sami nismo bili svjesni. Još se sjećam prve Mise. Priredio je pozdravnu propovijed u kojoj je naveo da su Brela kruna njegove službe. Svi smo bili ponosni na njegove riječi.

Iza svete Mise smo se osobno upoznavali. Predložio je rasporede nedjeljnih čitanja i druženja s čitačima. Čitači su se prijavljivali i tako smo svi zajedno postajali sve bliži. Organizirao je okupljanja čitača i ministranata. Svake godine smo planinarili na Bukovac gdje smo provodili jedinstvene trenutke uz zajednička druženja. Iz godine u godinu su dolazili i neki novi ljudi, te su se tako stvarala nova prijateljstva i upoznalo puno dobrih ljudi.

Organizirala su se i razna hodočašća i izleti. Tradicionalno se hodočastilo svake godine u Sinj. Ministranti su imali svoje malonogometne turnire koji su se organizirali povodom blagdana sv. Stjepana, zaštitnika naše župe. Bilo mu je zadovoljstvo boraviti s mladima i djecom.

Osim što nam je bio župnik, don Marin nam je bio i dobar priatelj. Pružao je pomoć i potporu u svakoj prilici, bilo sretnoj ili nesretnoj. Iz njegovih usta nikad nismo čuli riječ *ne*. U svakoj tuzi, brodolomu života i nevolji, on je smogao snage pružiti ruku, reći koju toplu riječ, izmamiti osmijeh na našim licima. Svojim mirnim, blagim pogledom, širio je sreću i zadovoljstvo. Njegovo razumijevanje je bilo beskrajno. Ne postoji župljanin koji je bio bolestan, a da ga on nije posjetio u bolnici. Pozdravljao je toplim osmijehom i ugodnom riječju. Svaki mjesec je posjećivao bolesne i nemoćne.

S don Marinom se moglo razgovarati o bilo čemu. Nijedna tema mu nije bila strana, a dobrih savjeta nije manjkalo. Svima nam je bio pravi Božji dar s neba.

Šest godina njegove službe u našim Brelima je proteklo kao u jednom trenu. Bio je istinski duhovni vođa sviju nas. U njegovim očima i srcu, svi smo bili jednaki, bez obzira na spol, stupanj obrazovanja, starosnu dob i imovinsku situiranost. Pravi Božji pastir.

Nadamo se da je i on bio sretan s nama kao i mi s njim. Vjerujemo da će se uvijek sjećati samo lijepih trenutaka provedenih s nama, a da će oni ružni brzo izblijedjeti. U našim srcima, uvijek će imati posebno mjesto! Pamtit ćemo ga upravo onakvoga kakav i jest, veliki uzor nama župljanim.

Nada Marušić

Dragi naš don Marine!

Ništa u životu nije slučajno, pa ni to da si prije šest godina postao naš dušobrižnik i da si nas tako brzo morao napustiti. Ma kako nama obostrano bilo žao i teško, što prati svaki rastanak, vjerujemo da je Providnost nepogrješiva i da to treba prihvati.

Pretpostavljamo da Tvojoj suptilnoj osobi u ovoj zahtjevnoj župi nije bilo nimalo lako i jednostavno voditi pastoralnu djelatnost i da si morao veoma često tražiti kompromisna rješenja.

Tvoja blaga narav i spremnost u svakom trenutku biti u službi svakog pojedinca u župi, djelovala je kao jutarnja rosa i kao svježi maestral za vrijeme ljetnih vrućina. Bio si spreman primiti na sebe sve križeve koje smo ti mi, često puta nezahvalni župljeni, stavljali na leđa. Jednom riječju, bio si «dobar pastir, jer što kaže inom i sam svojim potvrđuje činom». Hvala Ti dobri naš don Marine za svaku dobru riječ. Hvala za mir kojim si zračio i koji si nam svojim svjedočanstvom nudio. Plodovi Tvojih neumornog rada su snažno vidljivi na duhovnom i materijalnom polju. Oprosti nam što često nismo prihvatači Tvoje riječi i što Te najčešće nismo slijedili, a Tebe je to sigurno žalostilo. Hvala Ti za sve duhovno djelovanje kojim si obogaćivao naše duše, od krštenja do sprovoda.

Mi smo krivi što su brojne Tvoje riječi pale na kamen ili u trnje i nisu donijele nikakva ploda. Sva prirodna ljepota kojom je Bog tako obilno obdario Brela i sve breljanske raskošne vile, ne mogu nadoknaditi duhovno i kulturno siromaštvo koje se u Brelima tako snažno osjeća.

Oprosti nam i moli za nas da i mi prihvativimo riječ proroka. Većina nas je dio trnja po kojem si Ti bosonog morao hodati, pa Te od srca molimo za oprost.

Marine dragi, Ti si već pastir nekom drugom stadu, a nama se čini da smo ipak prekratko bili zajedno. Što reći? Žao nam je! Zato bi nam bilo drago da se naša druženja prigodice nastave. Možda će čak biti plodonosnija, jer neće biti ničim opterećena. Vrata većine naših domova i naših srca su Ti uvijek otvorena i zato dođi.

Želimo Ti sve najbolje na Tvojem daljem životnom križnom putu. Bog bio s Tobom na svim stazama i postajama Tvoga života, bio pravi blagoslov i svojoj novoj župi. Pomireni s voljom Božjom i Tvojom odlukom, mi te pozdravljamo i kličemo: «Dragi naš don Marine, sretno!»

Stina

DOBRODOŠLICA NOVOM ŽUPNIKU

Dragi naš don Mate!

Prvi put u posljednjih stotinu i više godina župa Brela je u Vašoj osobi dobila tako mladog župnika, što je za našu vjersku zajednicu zasigurno jedno osvježenje. Mi Vam kličemo: «Dobro nam došli!»

Vi nas niste birali za svoje vjernike niti mi Vas za svog pastira. No ništa nije slučajno. PROVIDNOST Vas je dovela u ovo vrijeme u ovo mjesto, kao što je poslala Jonu u

Ninivu. Zašto, to samo On zna. Vi ste mu povjerovali a mi, iako male vjere, vjerujemo u Božji plan i program. Hvala Vam na daru.

Ovi prostori od Neretve do Cetine spadali su u povijesnu Paganiju. Providnost Vas je prve dvije godine svećeničkog djelovanja uputila na najjužniju točku Paganije, a nakon godinu dana provedenih u Splitu, evo Vas k nama na sjeverni dio Paganije.

Kršćanstvo smo davno primili, a koliko smo odmakli od svojih krivih navika uskoro ćete spoznati i prema tome ocijeniti treba li zaorati pliće ili dublje.

Božić je pred vratima. Prvi Božić koji ćete provesti s nama. Od malog Isusa mi smo Vas dobili na dar. Hvala ti Isuse na lijepom daru. Kakvi smo takvi smo, uzmite i Vi nas, dragi župniče, kao božićni dar od malog Isusa.

Svjesni smo koliko smo, pored svoga materijalnog bogatstva, siromašni duhom. Imajte strpljenja s nama. Znamo da ćemo biti Vaš nimalo lagan križ, ali što križ čvršće prigrilate, manje će žuljati. Križ je izbor našeg zajedničkog Učitelja.

Uz sve križeve koji Vas čekaju, mi Vam želimo sretne, ugodne i blagoslovljene trenutke s nama i među nama.

Sretan i blagoslovjen Božić Vama dragi župniče i svim vjernicima župe Brela!

Vaša Stina

ČASNE SESTRE SLUŽAVKE MALOG ISUSA U ŽUPI BRELA

**Časna sestra
Ivana Vukušić – Elvira**

Rođena je u Omišu, 25.01.1930. godine. U župi Brela službovala je dvaput: od 1976. do 1985. godine, te od 1992. godine sve do danas. Od samog početka svoje službe u našoj župi, neumorno i predano radi kao sakristanka i održava crkvu Sv. Stjepana Prvomučenika.

Skoro cijeli svoj život žrtvovala je župi Brela čemu i danas svjedoči breljanski narod prozvavši je «dobrim duhom crkve Sv. Stjepana». Radila je i molila, a to i danas čini za dobro svoga reda, provincije i naroda. Blistavi izgled breljanske ljepotice, župne crkve, najviše možemo zahvaliti upravo sestri Elviru. Za vrijeme njezina službovanja u Brelima, izmijenila su se čak četiri župnika: don Ante Dukić, don Ilijan Vučetić, don Marin Barišić i danas don Mate Škaričić.

Časna sestra Matea Periš

Rođena je 21. rujna 1969. u Splitu. U službi župe Brela je od 1995. godine kada je, na inicijativu tadašnjeg župnika don Ilije Vučetića, osnovan Dječji vrtić «Andeo čuvan» čiji je osnivač Općina Brela. Od tada radi u vrtiću koji broji od 15 do 27 djece, ovisno o godini.

Časna sestra Mirjana Rojnica

Rođena je 05. rujna 1965. u Cisti Velikoj. Od rujna 2008. godine radi kao pomoćna odgajateljica u dječjem vrtiću "Andeo čuvar" u Brelima..

U dječjem vrtiću «Andeo čuvar» časne sestre rade po državnom programu kroz koji je protkana i komponenta vjerskog odgoja. Cilj im je odgajati djecu u ljubavi i za ljubav i dobro prema Bogu i čovjeku. I baš kao što je rekao mali princ za svoju ružu da je ona za njega najljepša ruža na svijetu tako i časne sestre odgojiteljice kažu za svoj vrtić u Brelima da im je najljepši i najdraži vrtić od svih vrtića na svijetu.

MOJE STOPIRANJE 1941.

Lipo je bilo u mome ditinstvu podikad otići kod rodbine malo daje od kuće.

Jednon san bila u Mimican kod moje tete 1941. godine, di san ostala niko vrime kako bi dočekala Božić. Uoči Božića, na Badnjak, moja teta dala je zadatku njezinon sinu Anti, i meni (maloj Nedi) da pođemo donit malo pruća od lozine iz obližnjeg vrtla, jer je otila ispeći soparnjak, danas mi velimo blitvenjak.

Cesta je prolazila uz njezinu kuću i nije parila kao ova današnja, moderna i asvaltirana.

Rođak Ante i ja stali smo na cestu i dumili kako ćemo što prije dospit do vinograda, koji se nalazio svega nekoliko koračaja od kuće. Dok smo tako dumili iz dajine se k nami bližijo jedan veliki auto, teretnjak. Ja, nako, bezveze digla ruku i auto se bome zaustavi. Nas dvoje smo se brzon popeli ozadi, misleći priton kako smo dobro prošli. Oko nas su bile razbrcane nike vriće, na koje nismo uspili dobro ni sist, jer smo već prošišali kraj našeg vrtla..

Počeli smo lupat po gabini i vikat vozaču da nam stane, jer smo otisli puno daje od vinograda.

Međuto, on ne otio stat, jer je cesta stara i uspon je bilo velik Ante oče iskočiti iz auta, na što san ja počela plakat i pokušala ga umirit da će stat na Lokvi. Prid Lokvon smo počeli opet lupat, ali vozač i daje ne otio stat. Tako smo prošli Čelinu, pa i u Omišu prišli priko mosta. Uvatila nas je panika da nan uopće neće više stat, kad se srecon počeo ustavljati blizu Duća. Iskoristili smo taj trenutak i brže boje pokupili našu mažicu u koju smo tribali spremiti lozinu i iskočili iz kamijona. Vanka se je već počelo smračivat, i nije nan ništa drugo priostalo negon se uputit pišice na dalek put do naše kuće. Imali smo mi šta i odat.

Kad smo prispili, nakon par sati, prid kućon smo začuli pusti plač i kuknjavu kako nima male Nede i Ante. Govorili su da su nas vile odnile.

Eto, vala Bogu još san živa i zdrava, samo Bog zna koliko još. A moj rođak Ante je umra. Živio je 99 godina!

(pripremila: Andrea Ursić)

IZ MOJIH MEMOARA

CRNOKOSA VILA S VRUJE

Oovan je dan, teško jugo i kiša, a tio san ić na procesiju sv. Nikoli u Bašku Vodu. Pošto san ostarija pa na nogan ne moren ić iskazat čast sv. Nikoli, ne moren vanka po ovomu vrimenu. E kad već ne moren, ispričat će svojin Brejanima šta mi se jednom davno dogodilo.

Ugor ko tele

Ima san oko devet godina. Išli smo u Vruju podno Dubaca loviti dugnice. Ja, brat Mladen, Žarko, još je niko bio, ne mogu se sad silit. A šta je Vruja, ko nije priša priko nje po buri podno Aljinice s kaićon, taj ne zna što je bura i led, a još kad mu fali motor, pa da vidite kako se moli svetomu Niki i obećaju sviće i svete mise da vas spasi. Ne dao van Bog da to doživite ko ja i moj prijatej Mate Jokinov.

Znate Matu, a ko ga ne zna. Dobar je ribar. Jedanput je uvatio ugora od 22 kila, pa mu je uteka iz kaića i niko mu nije virova. No, on je toliko bio uporan i ponovo ga je uvatija u vrš, te da ne bi opet uteka, nosio je vrš s ugorom s mora skroz gori pod magistralu. Šta je sigurno, sigurno je. Dan posli lova nosio je glavu od ugora u velikom najlonu po selu da bi mu svi virovali koliki je. I zaista, glava mu je bila ko u manjega teleta.

Strašni gogoj

Vruja, to van je tamo di se kupa i Veljko Rogošić, pa pričaju u Brelin da ga je ništa poplašilo u moru i da je reka: *Sva san mora pripliva, ali ovde se više nikad ne bi kupa.*

More svašta bit, velike su legende o njoj ispripovidane da ji je sve teško i nabrojiti. Govorili su da ima obodnica priko sto kila koja te krakon povuče u gogoj i gotovi si.

Pričali su mi da je unde more izbacilo mrtva ovna iz jame Zmajevače poviše Zaveterja, di su se potukla dva ovna pa je jedan upa u nju. A ispitivali su i odakle dolazi rika ponornica. Stari Pipilo je svako jutro nosio more iz Vruje za analizu ne bi li u njemu bilo boje koju su bacali u jame. I bidnomu Pipilu je karofero ruvinja nogu na brodu kad je navigava pa ne more ni on sv. Niki.

Ima i priča da je u Vruji bija grad koji je potonija, a zva se Pelegrin, Pelegrad ili Grad Pelegrad.

Potonuli vinogradi

Doduše, tamo se i dan danas odranjaju kamenja i pole u more, a i profundali su se čitavi vinogradi. Recimo, Žamića vinograd di je pok. Rođo dolazio s kaićon čuvat grožđe da mu ga stranci ne pozobju dok se kupaju, i danas se vidi kako je utonio

Kamen života

15-ak metara uniže. A jedan Čeh mi je priča da je, kad je tamo ronio s kisikon, šoto naiša na velike zidine.

Misteriozna je ta Vruja ko Atlantida, pa mi je jedna žena pričala kako svaki 100 godina po noći prolazi zlatna kočija u plamenu s lipon crnokoson vilon koja goni bisne konje, a iz nozdrva in riga vatrica ko u zmaja ognjenoga. I tu noć, kad vila poviše gogoja šiba razjarene konje, mora se pojavit mladi momak i jednon rukom zaustaviti kočiju i konje. Ako mu to uspije, iz mora će odić stari grad i obodnicu mrtvu.

No, ja sam se zanio u ovu uvertiru moje priče tako puno da nisan uspio ni ispričat šta mi se dogodilo kad sam bio s bratom i Žarkom u lovnu na dugnica, a već sam potrošnja moje misto u ovon dragon listu za ovu priču, pa možda van je ispričan drugi put.

Dominik

ČESTITKE I ZAHVALE

“I porodi sina svoga, prvorodenca i položi ga u jasle” (Lk2,7)

Poštovani vjernici župe Brela, draga braćo i sestre!

Slaveći božićno otajstvo uranjamo se u tajnu utjelovljene Božje ljubavi. Bog postaje čovjekom da bi čovjeka oslobodio i spasio. Međutim, to se ne događa bez čovjekove suradnje. Kao što se Krist nije utjelovio bez čovjeka, tako isto se čovjek ne može spasiti bez Boga.

A da bi bio čovjeku dostupniji i bliži, Isus se utjelovljenjem pretvorio u hranu za čovjeka, kako sam reče, postao je kruh koji s neba silazi i koji čovjeku daje život vječni. Naznaka toga se već vidjela u Betlehemu kada je Marija stavila Novorođenoga Sina u jasle, u jednoj štali, jer za njih nije bilo mjesta u svratištu. Naime, jasle služe da se u njih stavlja hrana, te se na taj način Isusovo rođenje slikovito protumačilo kao događaj silaska nebeske hrane na zemlju. Sukladno toj slici može se reći da su betlehemske jasle postale prvi oltar na koji je položen utjelovljeni Sin Božji da bude hrana čovjeku svojim božanstvom i svojim čovještвом. Isus je, postavši Emanuel, Bog s nama, htio biti čovjeku dohvatlјiv i pristupačan, što, s druge strane, traži čovjekov odgovor. Isus je postao hrana, da bi se čovjek mogao hraniti životom vječnim i besmrtnošću; Isus je sišao s neba u jasle,

jer čovjeku bez njega nije bilo moguće popeti se na nebesku gozbu u Kraljevstvu Božjem; Isus se rodio, da čovjek više ne bi umirao u neznanju, strahu i nemoći pred smrću; došao je na svijet jedne betlehemske noći da čovjeku bude svjetlo novoga dana.

Na toliko Božje čovjekoljublje mi vjernici se ne možemo oglušiti, niti se pretvarati da ne vidimo dobro, ili da ne znamo što nam je činiti. Ovaj kruh nebeski nam se ne nudi samo prigodno, jednom godišnje, već svake nedjelje silazi na oltar, koji preuzima funkciju betlehemske jasala, mjesta na koje se polaze hrana uskršnuća, hrana po mjeri i zahtjevima čovjeka.

Zato pristupimo betlehemskim jaslama, pristupimo i pristupajmo trajno oltaru

Kristovu da i sami, osnaženi ovom hranom, izrastemo, izgradimo se do čovjeka po mjeri Isusovoj, da ne budemo duhovno nedorasli i neuhranjeni, već krepki i puni života, po novorođenom Kralju, od sada pa do vijeka.

Neka je u tom duhu svima sretan i blagoslovjen Božić, uz obilje mira i svakog Božjeg blagoslova u 2009. godini.

Dok Vas sve najsrdičnije pozdravljam iz Kaštela, uvijek Vas se rado sjećam, i ostajem s poštovanjem,

Vaš nekadašnji zahvalni župnik don Ilija

Kaštela – Brela – Božić – 2008.

Dragi naši Breljani,

neka vas božićna svjetlost obasja

i donese vam sretnu i uspješnu Novu 2009. godinu!

Općina Brela

Čitateljima lista *Kamen života*,

blagoslovljene božićne blagdane
te mnogo sreće, zdravlja i uspjeha u Novoj 2009. godini
žele

djelatnici OŠ dr. Franje Tuđmana

Dragi Breljani,

čestit Božić te sretnu i uspješnu Novu 2009.
godinu

žele vam

djelatnici Turističke Zajednice Brela

*Dok božićni san blagoslovila
milosću s visina,
radujmo se spojeni u duhu
od prostranih daljina do modrih visina
i kličimo:
«Čestit vam Božić svima!»*

Vredništvo

Uredništvo i ovom prigodom srdačno zahvaljuje
svim suradnicima i donatorima koji su svojim prilozima
obogatili i potpomogli naš župni list.

PASTORALNI ŽIVOT ŽUPE

KRŠTENI:

1. IVANA RAOS, r. 21. XII. 2007, kći Željka i Zlate r. Jelinić, krštena: 30. III. 2008.
2. AGATA ZELIĆ, r. 2. XII. 2007, kći Marka i Dragane r. Komljenović, krštena: 3. V. 2008.
3. ANTONIO-GABRIEL FILIPOVIĆ, r. 6. I. 2008, sin Rafaela i Zorane r. Čosić, kršten: 4. V. 2008.
4. TOMA RUJAK, r. 17. XII. 2005, sin Romea i Dine r. Filipović, kršten: 18. V. 2008.
5. KATARINA GRGIĆ, r. 8. III. 2008, kći Pere i Anite r. Šošić, krštena: 2008.
6. ROKO-STANKO ZELIĆ, r. 8. II. 2008, sin Veljka i Ivane r. Ribarević, kršten: 1. VI. 2008.
7. ROKO ODIĆ, r. 16. I. 2008, sin Berisa i Tereze r. Bilić, kršten: 1. VI 2008.
8. JAKOV JOZIPOVIĆ, r. 24. IV. 2008, sin Marka i Ane r. Kovačević, kršten: 22. VI. 2008.
9. MAGNUS BOAS KOLL, r. 25. VI. 2007, sin Thomasa i Damaske r. Filipović, kršten: 23. VI. 2008.
10. ANTONIO RIBIČIĆ, r. 1. II. 2008, sin Ivica i Milade r. Badanova, kršten: 29. VI. 2008.
11. JURE RIBIČIĆ, r. 5. VI 2008, sin Danijela i Mare r. Aračić, kršten: 10. VIII 2008.
12. TENA IVANAC, r. 6. VI. 2008, kći Zorana i Mirjane r. Božić, krštena: 10. VIII. 2008.
13. KORINA KRISTIĆ, r. 9. III 2008, kći Ante i Kristine r. Capek, krštena: 17. VIII 2008.
14. ANASTASJA TOMIĆ, r. 3. IV. 2008, kći Zorana i Višnje r. Obradović, krštena: 7. IX. 2008.
15. TOMA FILIPOVIĆ, r. 9. V. 2008, sin Marka i Ane r. Šošić, kršten: 28. IX. 2008.
16. NIKOLINA BARTULOVIĆ, r. 11. VII. 2008, kći Stipe i Ane r. Mandarić, krštena: 12. X. 2008.
17. LUKRECIJA ŠODAN, r. 22. IX 2006, kći Luke i Dijane Urlić, krštena: 18. X 2008.
18. LUKA BRKULJ, r. 10. IX. 2008, sin Vladimira i Damire r. Šošić, kršten: 9. XI. 2008.
19. ANTEA NOVAK, r. 2. VII. 2008, kći Donalda i Ivane r. Čović, krštena: 9. XI. 2008.
20. ŠIME FILIPOVIĆ, r. 3. IV. 2008, sin Marina i Ane r. Antunović, kršten: 16. XI. 2008.

UMRLI:

1. MARIJA FILIPOVIĆ, r. 6. IX. 1913, umrla: 5. III. 2008.
2. NEDILJKA CAREVIĆ, r. 15. VII. 1937, umrla: 14. III. 2008.
3. ANTE SOKOL, r. 13. III. 1923, umro: 23. III. 2008.
4. ANTE-TONČI ŽAMIĆ, r. 28. I. 1922, umro: 23. III. 2008.
5. MILICA (MILKA) IVANAC, r. 26. IX. 1906, umrla: 13. V. 2008.
6. ŽARKO RAOS, r. 1. X. 1926, umro: 29. VI. 2008.
7. VICE ŠOŠIĆ, r. 25. I. 1914, umro: 16. VII. 2008.
8. PETAR ŽAMIĆ, r. 9. XI. 1946, umro: 21. VII. 2008.
9. KARMELO MEDIĆ, r. 7. IV. 1928, umro: 28. VIII. 2008.
10. ANTE JAKIR, r. 10. I. 1932, umro: 1. IX. 2008.
11. IVAN JAKIR, r. 11. VII. 1957, umro: 5. IX. 2008.
12. IVA BEKAVAC, r. 10. V. 1921, umrla: 5. IX. 2008.
13. JOSIP ŠOŠIĆ, r. 2. XI. 1944, umro: 14. X. 2008.

VJENČANI:

1. Marko Zelić & Dragana Komljenović, dana: 3. V. 2008.
2. Željko Mastelić & Marija Žamić, dana: 31. V. 2008.
3. Mirko Pekas & Melita Ravlić, dana: 2. VII. 2008.
4. Vladimir Brkulj & Damira Šošić, dana: 6. IX. 2008.
5. Daniel Pervan & Marija Staničić, dana: 18. X. 2008.

PRVA PRIČEST, 11. SVIBNJA 2008. g.

1. Marija Akmadžić	6. Mare Jadrić	11. Mia Raulić
2. Dina Čelić	7. Ivo Jakir	12. Magdalena Ribičić
3. Marin Čelić	8. Marta Jakir	13. Paula Sekulić
4. Alojzije Gudelj	9. Sara Jurišić	14. Antonia Tomaš
5. Antonio Ivanac	10. Hrvoje Raos	15. Ivan Zelić

SVETA KRIZMA, 25. SVIBNJA 2008. g.

Podjelitelj: Dr. Don Josip Delić

1. Luka Bekavac
2. Marina Bilić
3. Đino Carević
4. Marin Carević
5. Ante Ćosić
6. Antonija Ćelić
7. Marin Filipović
8. David Ivanac
9. Marija Ivanac
10. Mate Ivanac
11. Klara Klarić
12. Stipe Medić
13. Toma Medić
14. Nikola Mrnjavac
15. Katarina Novak
16. Antonio Radičević
17. Antonel Raos
18. Ivana Raos
19. Stipe Raos
20. Josip Sokol
21. Ojdana Šaban
22. Stipe Škrabić
23. Barbara Šošić
24. Jaka Šošić
25. Jelena Šošić
26. Lara Šošić
27. Matea Šošić
28. Ivan Ursić
29. Mario Ursić
30. Milka Ursić

BLAGDANSKI RASPORED

*** DOŠAŠĆE ***

ČETVRTAK – 18. prosinca

- Od 9⁰⁰ ispovijed starih i bolesnih
- U 15³⁰ božićna sv. ispovijed za sve, u župnoj crkvi i u Solinama,
(iza ispovijedi slijedi sv. Misa)

*** BADNJAK ***

(srijeda, 24. prosinca)

- Misa polnoćka u 24⁰⁰.

*** BOŽIĆ ***

(četvrtak, 25. prosinca)

- Sv. Mise u 9⁰⁰ i 11⁰⁰ sati.

*** SV. STJEPAN PRVOMUČENIK ***

(petak, 26. prosinca)

- Sv. Mise u 9⁰⁰ i 11⁰⁰ sati.
Poslije sv. Mise u 11⁰⁰ slijedi tradicionalni “BOŽIĆNI KONCERT”
Breljanske glazbe.

*** SV. IVAN APOSTOL I EVANĐELIST ***

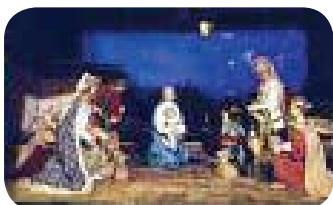
(subota, 27. prosinca)

- Sv. Misa u 10⁰⁰ u crkvi sv. Jure, a potom u 11⁰⁰ počinje blagoslov obitelji po uobičajenom rasporedu.

*** SVETA OBITELJ ISUSA, MARIJE I JOSIPA ***

(nedjelja, 28. prosinca)

- Sv. Mise u 9⁰⁰ i 11⁰⁰ sati.

*** STARA GODINA ***

(srijeda, 31. prosinca)

- Sv. Misa zahvalnica sa "Te Deum" u 15⁰⁰ sati.

*** SVETKOVINA SVETE BOGORODICE MARIJE - NOVA GODINA ***

(četvrtak, 1. siječnja 2009. Godine Gospodnje)

- Sv. Mise u 9⁰⁰ i 11⁰⁰ sati.

*** BOGOJAVLJENJE – SVETA TRI KRALJA ***

(utorak, 6. siječnja)

- Sv. Mise u 9⁰⁰ i 11⁰⁰ sati. (blagoslov vode)

MALO SMIJEHA I MUDROSTI

RAZMIŠLJANJA

Phil Bosmans:

- Humor čini mnoge stvari relativnima. Što se čini strašno veliko, postaje smiješno maleno. Što se čini užasno teško, gubi težinu koja pritišće. Humor čini mogućim i nemoguće stvari. Poneka oluja prođe bez grmljavine, sijevanja i grada.
- Tko hoće ljudima donositi vedrinu, mora u sebi nositi radost.
Tko hoće u svijet unositi toplinu, mora u sebi nositi vatrnu
Tko hoće pomagati ljudima, mora biti ispunjen ljubavlju.
Tko hoće stvarati mir na zemlji, mora naći mir u srcu.
- Ima jako mnogo stvari o kojima nije potrebno govoriti, njih se mora samo činiti.
- Samo je jedan put do bližnjega: put srca. Svi su drugi putevi zaobilaznice.
- Čovjek je čitav svoj život u potrazi za domom. Samo je ljubav dom u kojem možeš vječno stanovati.
- Hoću mijenjati svijet, ali ne silom. Šteta je ljudi.

(Pripremila: Vanja Sokol)

ISKRICE

- Najmoćnije oružje kojim čovjek raspolaže jesu ljubav i molitva.
- Lijepe misli oblikuju lijepu dušu.
- Opraštanje koristi i onome tko oprاشta i onome kome se oprاشta.
- Držite li da znate sve, manje je vjerojatno da ćete još nešto naučiti.

- Na Zemlji se može izgraditi i vlastiti Raj i vlastiti Pakao.
- Sreća koju tražimo izmiče nam, sreća koju pružamo vraća nam se.
- Izražavanje zahvalnosti otvara vrata duhovnom razvoju.
- Koliko puta bismo neku brzopletu izgovorenu riječ platili zlatom samo da je nismo nikada izrekli.
- Ako nisi ponio štap, psa umiruj kruhom.
- Ne cijeni novac ni više ni manje nego što vrijedi: on je dobar sluga, ali loš gospodar.

(Pripremila: Vanja Sokol)

BIBLIJSKE MUDROSTI

- Neka su ti mnogi poznanici a pouzdanik samo jedan od tisuću.
- Ne čini zla pa te zlo neće stići.
- Ne zavidi grešniku na uspjehu jer ne znaš kakav će mu kraj biti.
- Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ne može prinijeti ustima. Lijenčina veli: "Zvijer je na putu, i lav je na ulicama".
- Ne hvali se danom sutrašnjim jer ne znaš što danas može donijeti.
- Bolji je javni ukor nego lažna ljubav.
- Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci neprijateljevi.
- Ne griješi prema javnom zboru da ne izgubiš ugled u zajednici.
- Ne uzdaj se u blago krivo stečeno, ono ti ništa neće koristiti u dan nesreće.
- Ne idi za onim što je previsoko i ne istražuj ono što je iznad tvojih snaga.
- Kad činiš dobro, pazi komu činiš, i tvoja dobročinstva neće biti uzalud.
- Kad se bogataš spotakne, mnoge ga ruke dočekuju; ako i gluposti govori, čestitaju mu.
- Tko je tvrd prema sebi, komu će biti dobar? Takav ne uživa ni u vlastitom dobru.
- Promisli prije nego prozboriš, traži lijeka prije bolesti.
- Žalost za mrtvima traje sedam dana, a za luđakom i bezbožnikom sve dane života njihova.
- Ako su te postavili ravnateljem stola, nemoj se uznositi, budi među njima kao jedan od njih, pobrini se za njih i tada sjedni.

VICEVI

Ispovjednik starijem gospodinu: - "U paklu će biti plač i škrgut zuba!"

- "Ne brinem se jer plakati ne znam, a zubi su mi već davno poispadali." - ovaj će na to.

* * * *

Nakon propovijedi pita biskup nemirnu djevojčicu:

"Zašto ti hodaš po crkvi dok svi ostali sjede?"

- "A zašto ti govoriš dok svi ostali šute?" - odgovori djevojčica.

* * * *

Župnik je ispred kipa sv. Nikole pronašao pismo: "Dragi sv. Nikola daj mi 200 kuna."

U pismo je stavio 100 kuna i odnio dječaku koji je pismo napisao. Sutradan je pronašao poruku: "Hvala ti sv. Nikola, ali drugi put ne šalji preko župnika - pola je za poštarinu uzeo."

* * * *

- Maestro, zaista evanđeoski svirate!

- Kako to?

- Ljevica vam ne zna što čini desnica.

* * * *

Kad su jednog čovjeka udarili, on okrenuo i drugi obraz. Udariše ga i po drugom a on na to zasukao rukave govoreći: "U Bibliji ne piše što mi je nakon drugoga udarca činiti!"

* * * *

Razgovaraju dvije purice o religioznim temama, pa pita jedna drugu:

"Vjeruješ li ti uopće u život poslije Božića?"

* * * *

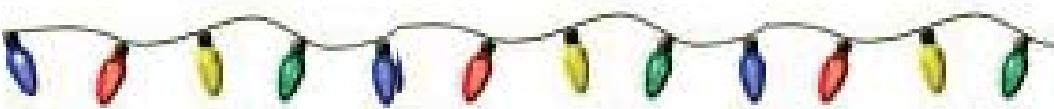
Dominikanac, franjevac i isusovac razmišljaju kako podijeliti jedno jaje, te se na kraju dogovore da će ono pripasti onome tko izusti najduhovniju misao iz Evanđelja.

Dominikanac kucne u jaje i izgovori "Effata! - Otvori se!"

Isusovac također kucne i izgovori: "Kucajte i otvorit će vam se!"

Franjevac kucne, oguli, te proguta jaje uz riječi: "Uđi u radost gospodara svoga."

(Pripremio: Viktor Puljak)

Badnjak

*Ovo je noć od svih drugih noći veća,
kao šutnja pahulje snježne spuštaju se s visina,
ovo je noć
kad svatko svog se djetinjstva sjeća
i svaka majka misli na čerku ili sina.*

*Ovo je noć
u kojoj svi su putovi bijeli
i svaka staza nekog dragog putnika čeka,
ovo je noć u kojoj nevidljiva ruka neka
blagoslov patniku svakom kao utjehu dijeli.*

*Ovo je noć
kad se s duše težak oklop skida
i vedrog života nada radostan pogled diže,
ovo je noć kad mrena mržnje nestaje s vida, kad čovjek
čovječku prašta, kad sve su stvari bliže.*

*Ovo je noć
u kojoj nove bude se zore,
dok kao voštanice bijele na obzorju jablani gore.*